

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.7.2012
COM(2012) 360 final

2012/0175 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om försäkringsförmedling

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2012) 191 final}

{SWD(2012) 192 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling¹ (nedan kallat *första försäkringsförmedlingsdirektivet*) är den enda EU-lagstiftningen som reglerar försäljningen av försäkringsprodukter för att skydda konsumenternas rättigheter. Direktivet antogs den 9 december 2002 och medlemsstaterna var skyldiga att införliva direktivet senast den 15 januari 2005. Det har som mål att uppnå en minimigrad av harmonisering med hjälp av vissa överordnade principer, men de 27 medlemsstaterna har genomfört direktivet på väldigt olika sätt. Behovet av att se över det första försäkringsförmedlingsdirektivet erkändes redan under den genomförandekontroll som kommissionen utförde under perioden 2005–2008.

Den senaste tidens turbulens på finansmarknaderna visar betydelsen av att skapa ett effektivt konsumentskydd på alla finansiella områden. I november 2010 begärde G20-gruppen att OECD, rådet för finansiell stabilitet (FSB) och andra berörda internationella organisationer skulle utforma gemensamma principer på området finansiella tjänster så att konsumentskyddet kunde stärkas. I utkastet till G20-gruppens överordnade principer om konsumentskydd på finansmarknaderna understryks behovet av en lämplig reglering och tillsyn av alla tillhandahållare av finansiella tjänster och agenter som direkt gör affärer med konsumenter. I dessa principer anges att konsumenter alltid bör omfattas av jämförbara standarder för konsumentskydd. Den här översynen av det första försäkringsförmedlingsdirektivet bör ses mot bakgrund av dessa riktlinjer och relaterade internationella initiativ.

Under diskussionerna i Europaparlamentet om det direktiv som fastställer en riskbaserad metod för kapitalisering och tillsyn av försäkringsföretag (Solvens II)², vilket antogs 2009, framlades en särskild begäran om översyn av det första försäkringsförmedlingsdirektivet. Vissa parlamentsledamöter och konsumentorganisationer ansåg att det behövdes ett förbättrat skydd för försäkringstagarna i den finansiella krisens kölvatten och att försäljningsmetoderna för olika försäkringsprodukter kunde förbättras. Det uttrycktes i synnerhet allvarliga betänkligheter över standarderna för försäljning av livförsäkringsprodukter med investeringsinslag. För att skapa enhetliga regler för de olika finansiella områdena begärde Europaparlamentet att man vid översynen av det första försäkringsförmedlingsdirektivet skulle beakta den pågående översynen av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID-direktivet)³. Detta innebär att förslaget till ett reviderat direktiv (det andra försäkringsförmedlingsdirektivet) i fråga om reglering av försäljningsmetoder för livförsäkringsprodukter med investeringsinslag bör uppnå samma standarder för konsumentskydd som MiFID-direktivet.

¹ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

³ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (Omarbetning), KOM(2011) 656 slutlig.

1.1. Syfte

Det reviderade direktivet (det andra försäkringsförmedlingsdirektivet) eftersträvar att förbättra regleringen av försäkringsmarknaden för icke-professionella aktörer på ett effektivt sätt. Syftet är att skapa lika villkor för samtliga aktörer som deltar i försäljningen av försäkringsprodukter och att stärka skyddet för försäkringstagare.

De övergripande målen med denna översyn är konkurrens utan snedvridningar, konsumentskydd och marknadsintegrering. I konkreta ordalag bör det andra försäkringsförmedlingsdirektivet medföra följande förbättringar: att tillämpningsområdet från det första försäkringsförmedlingsdirektivet utvidgas till att omfatta samtliga distributionskanaler (t.ex. aktörer som vänder sig direkt till allmänheten (*direct writers*) och biluthyrningsföretag); att intressekonflikter identifieras, hanteras och reduceras; att en högre grad av harmonisering av administrativa påföljder och åtgärder vid överträdelse av viktiga bestämmelser i det nuvarande direktivet uppnås; att rådgivningens lämplighet och objektivitet ökas; att säljarnas yrkeskvalifikationer motsvarar komplexiteten hos de produkter som säljs och att förfarandena för gränsöverskridande tillträde till försäkringsmarknader i EU förenklas och tillnärmas.

1.2. Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslagets mål är förenliga med Europeiska unionens politik och mål. I fördraget föreskrivs åtgärder för att säkerställa upprättandet av en fungerande inre marknad med ett starkt konsumentskydd och frihet att tillhandahålla tjänster.

Detta förslag läggs fram som en del av ett ”paket för konsumentmarknaden” tillsammans med förslaget om informationskrav för paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (PRIPs-förslaget) och det femte fondföretagsdirektivet (UCITS V). PRIPs-förslaget syftar till ett övergripande och enhetligt synsätt på informationskrav för investeringsprodukter och försäkringsprodukter med investeringsinslag (”PRIPs-försäkringar”⁴), och bestämmelser om försäljningsmetoder tas med i ändringarna av det första försäkringsförmedlingsdirektivet och MiFID-direktivet.

Förslaget är vidare förenligt med, och kompletterar, EU-lagstiftning och unionens politik på andra områden, i synnerhet konsumentskydd, investerarskydd och tillsyn, t.ex. när det gäller Solvens II, MiFID-direktivet och PRIPs-förslaget.

Det andra försäkringsförmedlingsdirektivet reglerar försäljningsmetoderna för alla försäkringsprodukter, allt från allmänna försäkringsprodukter som motorfordonsförsäkring till livförsäkring, inbegripet livförsäkring med investeringsinslag, t.ex. av ”unit-linked”-typ.

Det andra försäkringsförmedlingsdirektivet är fortfarande en rättsakt som syftar till en ”minimigrad av harmonisering”. Medlemsstaterna kan följaktligen anta ytterligare bestämmelser om det krävs för konsumentskyddet. De minimistandarder som anges i

⁴ Räckvidden beskrivs i konsekvensbedömningen beträffande paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare: http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

det första försäkringsförmedlingsdirektivet kommer emellertid att höjas avsevärt. Vissa delar av det nya direktivet kommer att stärkas med hjälp av ”nivå 2”-åtgärder så att reglerna anpassas till MiFID-direktivet: detta gäller särskilt kapitlet om distribution av livförsäkringar med investeringsinslag.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Kommissionen inhämtade synpunkter från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) (tidigare kallad ”kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner”) på flera frågor rörande översynen av försäkringsförmedlingsdirektivet. Eiopa lämnade sin slutrapport i november 2010⁵. Under 2010 och 2011 hade kommissionen regelbundna möten med företrädare för försäkringsbranschen, konsumentorganisationer och tillsynsorgan, för att diskutera den kommande översynen. Mellan den 26 november 2010 och den 28 februari 2011 anordnade kommissionen ett offentligt samråd angående översynen av det första försäkringsförmedlingsdirektivet. Vid detta samråd uttrycktes också ett allmänt stöd för den inriktning på ändringarna som kommissionen skisserat⁶. En offentlig utfrågning angående det andra försäkringsförmedlingsdirektivet anordnades den 10 december 2010. Diskussionerna inriktades på direktivets tillämpningsområde, försäkringsförmedlares informationskrav, intressekonflikter, gränsöverskridande transaktioner och krav på yrkeskvalifikationer⁷. Den 11 april 2011 hölls ett möte med experter från medlemsstaterna och Eiopa för att diskutera resultaten av det offentliga samrådet och det andra försäkringsförmedlingsdirektivets potentiella struktur och innehåll. En stor majoritet av de intressenter som var med på dessa möten stödde den inriktning på ändringarna av det första försäkringsförmedlingsdirektivet som kommissionen stakat ut.

I linje med sin politik för ”bättre lagstiftning” utförde kommissionen en konsekvensbedömning för de olika handlingsalternativen. För att utarbeta denna konsekvensbedömning beställde olika avdelningar inom kommissionen ett flertal särskilda studier. Enligt ett uppdrag från GD Markt utförde för det första PricewaterhouseCoopers (PWC) en studie för att ge en heltäckande översikt över distributionen av försäkringsprodukter i EU. Rapporten färdigställdes i juli 2011 och offentliggjordes på kommissionens webbplats⁸. För det andra tar förslaget hänsyn till resultaten av en under 2010 beställd undersökning av kostnader för och fördelar med potentiella ändringar av distributionsreglerna för försäkringsprodukter och försäkringsprodukter med investeringsinslag⁹. För det tredje har slutsatserna från en

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf

⁶ Resultaten av samrådet har offentliggjorts på http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm

⁷ Protokoll från utfrågningen återfinns på följande webbadress: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Kostnadsanalysen baseras på siffror från PricewaterhouseCoopers studie, vilka har setts över av kommissionen. Studien omfattar fem medlemsstater (Belgien, Tyskland, Frankrike, Finland och Förenade kungariket). Vissa deltagare ville eller kunde inte göra några exakta kostnadsbedömningar. Kommissionens analys av uppgifterna tyder på att vissa aktörer tillhandahållit till synes uppblåsta siffror utan någon tydlig förklaring eller motivering.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf

studie av kvaliteten på rådgivningen i EU beaktats¹⁰. För det fjärde har kommissionen beaktat en studie som mot bakgrund av beteendekonomisk analys undersökt de olika faktorer som avgör investeringsbeslut¹¹.

De olika handlingsalternativ som diskuterades i konsekvensbedömningen analyserades mot bakgrund av olika kriterier: marknadsintegration för olika marknadsaktörer, konsumentskydd och konsumentförtroende, lika villkor för olika marknadsaktörer och kostnadseffektivitet, dvs. i vilken utsträckning respektive alternativ uppnår de eftersträlvade målen och underlättar försäkringsmarknadernas funktion på ett ändamålsenligt och kostnadseffektivt sätt.

Utifrån den ovan nämnda studien av PricewaterhouseCoopers och branschstatistik, vilka siffror omarbetats av kommissionen, uppskattas den administrativa börda som förslaget överlag leder till motsvara en relativt blygsam kostnad på i genomsnitt omkring 730 euro per företag, med tanke på det stora antalet berörda företag (ca 1 miljon).

Arbetet med konsekvensbedömningen slutfördes 2012. Rekommendationerna från kommissionens konsekvensbedömningsnämnd godtogs, särskilt i fråga om effekterna på små och medelstora företag. Exempelvis innebär förslaget att försäkringsförmedlare som är små och medelstora företag, som i nuläget inte omfattas, kommer att ingå i tillämpningsområdet för direktivet, och det rör sig i huvudsak om företag vars huvudverksamhet inte är försäkringsförmedling (förmedlingen är helt underordnad deras huvudverksamhet som t.ex. resebyråer eller biluthyrningsföretag). Dessa förmedlare kommer inte att bli föremål för något omfattande regelverk (deklarationsförfarande, artikel 4 i förslaget), vilket står i proportion till den underordnade karaktären av deras försäkringsförmedling. I allmänhet har proportionella krav införts för att beakta de små och medelstora företagens situation och principen ”ju mindre komplicerade produkter, desto mindre reglering”. Vissa investeringsprodukter är exempelvis förpackade som livförsäkring. Ett striktare regelverk för försäljningsmetoderna för sådana produkter (livförsäkring med investeringsinslag (försäkringsprodukter med investeringsinslag eller PRIPs-försäkringar)) kommer att införas (kapitel VII).

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Förslaget baseras på artiklarna 53.1 och 62 i EUF-fördraget. Förslaget innebär att direktiv 2002/92/EG ersätts och avser harmonisering av nationella bestämmelser om försäkringsförmedlare och andra säljare av försäkringsprodukter. I direktivets tillämpningsområde inbegrips vissa säljare som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet och aktörer som tillhandahåller tjänster efter försäljningen (t.ex. skadereglerare). Förslaget klargör reglerna för utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster och befogenheterna för tillsynsmyndigheter i hemmedlemsstater respektive värdmedlemsstater i detta avseende. Det huvudsakliga målet och syftet med detta förslag är att harmonisera de nationella bestämmelserna

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf

¹¹ http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm

om uppföranderegler för samtliga säljare av försäkringsprodukter och andra aktörer på försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna, villkoren för styrning av dessa aktörer och tillsynsregelverket.

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen) ska åtgärder vidtas på EU-nivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Flertalet av de frågor som ingår i denna översyn täcks redan av det nuvarande regelverket i form av det första försäkringsförmedlingsdirektivet. Försäkringsmarknaderna har i ökande utsträckning en gränsöverskridande karaktär. Konkurrensvillkoren för företag och andra aktörer, oavsett om det rör sig om regler om öppenhet eller konsumentskydd, behöver vara likvärdiga över gränserna, och dessa villkor utgör i dag en central del av det första försäkringsförmedlingsdirektivet. Nu krävs åtgärder på EU-nivå för att uppdatera och ändra regelverket i det första försäkringsförmedlingsdirektivet, så att utvecklingen på försäkringsmarknaderna sedan det direktivet genomfördes kan beaktas. Till följd av denna integrering skulle isolerade nationella åtgärder vara mycket mindre effektiva och medföra en uppsplittring av marknader som leder till regularbitrage och snedvridning av konkurrensen.

Eiopa bör spela en huvudroll i genomförandet av det nya EU-omfattande regelverket. För att försäkringsmarknadernas funktion ska kunna förbättras bör Eiopa få särskilda behörigheter.

Förslaget tar full hänsyn till proportionalitetsprincipen, dvs. att EU:s åtgärder bör vara tillräckliga för att nå målen men inte gå utöver vad som är nödvändigt. Det överensstämmer med denna princip eftersom det uppnår den rätta balansen mellan det allmänintresse som står på spel och åtgärdernas kostnadseffektivitet: i synnerhet har behovet av att uppnå en balans mellan konsumentskyddet, marknadernas effektivitet och branschens kostnader varit centralt för fastställandet av dessa krav.

Med hänsyn till den principen skiljer förslaget mellan olika försäljningskanaler för försäkringsprodukter, vilket innebär att de aktörer som säljer enkla försäkringsprodukter får mindre betungande registrerings- och yrkeskvalifikationskrav. Aktörer som säljer underordnade försäkringsprodukter med låg risk, t.ex. biluthyrningsföretag och resebyråer, omfattas av ett förenklat deklarationsförfarande och behöver inte registrera sig som försäkringsförmedlare. Förslaget gör också en åtskillnad mellan livförsäkringsprodukter och allmänna försäkringsprodukter när det gäller graden av öppenhet i fråga om ersättningar. Att åtgärderna ska vara proportionella har sin grund i att försäkringsprodukter har olika grader av komplexitet och konsumentrisk och att små och medelstora företag som säljer försäkringsprodukter bör få en mindre administrativ börda.

3.3. Efterlevnad av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till förordningar om inrättande av Europeiska bankmyndigheten (EBA), Eiopa respektive Europeiska värdepappers-

och marknadsmyndigheten (Esma). I detta sammanhang vill kommissionen hänvisa till sitt uttalande avseende artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget i samband med antagandet av förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna: ”När det gäller processen för antagande av regleringsstandarder framhåller kommissionen den unika karaktären hos sektorn för finansiella tjänster, i enlighet med Lamfalussy-strukturen och uttryckligen erkänd i förklaring 39 till EUF-fördraget. Emellertid hyser kommissionen allvarliga tvivel om huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.”

3.4. Hänvisningar till andra direktiv

Eftersom direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ännu inte har börjat tillämpas hänvisar detta förslag till de definitioner som anges i direktiven 73/239/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG. Direktiven 73/239/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG kommer att upphöra att gälla genom direktiv 2009/138/EG.

3.5. Närmare redogörelse för förslaget

Kapitel I – Tillämpningsområde och definitioner

Genom *artikel 1* utvidgas försäkringsförmedlingsdirektivets tillämpningsområde till att omfatta försäkrings- och återförsäkringsföretags försäljning av försäkringsavtal utan medverkan av en försäkringsförmedlare. Det täcker också handläggning av skador som görs av och för försäkringsföretag och värdering och reglering av skador.

”De minimis”-undantaget från tillämpningsområdet kvarstår (aktörer som säljer försäkringar som sidoverksamhet till försäljning av varor, till ett premiebelopp som är mindre än 500 euro på årsbasis och som uppfyller andra kriterier för undantaget), utom att premietröskeln höjs till 600 euro på årsbasis (mindre än 2 euro per dag). Beloppet av 2 euro utgör premiebeloppet per avtal och per dag. Optiker som säljer kompletterande glasförsäkring omfattas t.ex. fortfarande inte av direktivet.

Försäljning av försäkringar som utgör sidoverksamhet till försäljningen av tjänster förs in i direktivets tillämpningsområde. Detta gäller exempelvis resebyråers försäljning av reseförsäkring, biluthyrningsföretag som säljer allmän försäkring och leasingföretag.

I *artikel 2* återges definitionerna från det första försäkringsförmedlingsdirektivet med vissa ändringar, och några nya definitioner införs.

- Definitionen av ”försäkringsförmedling” utvidgas för att beakta utvidgningen av tillämpningsområdet i artikel 1 och det anges att vissa verksamheter som utförs av webbplatser för försäkringsportaler utgör försäkringsförmedling. Verksamheten i form av att ”lägga fram” ett avtal utgår. Definitionen av ”återförsäkringsförmedling” ändras på samma sätt.
- Begreppet ”försäkringsprodukter med investeringsinslag” definieras i överensstämmelse med definitionen av ”investeringsprodukter” i förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter (förordning om paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare).

- Begreppet ”anknuten försäkringsförmedlare” utvidgas så att det innefattar förmedlare som agerar på en annan försäkringsförmedlares ansvar.
- Begreppet ”rådgivning” definieras som tillhandahållande av en personlig rekommendation till en kund, på dennes begäran eller ej.
- Begreppet ”professionell kund” definieras så att sådana aktörer kan undantas från informationskraven.
- Begreppet ”korsförsäljning” definieras som en metod där minst två produkter sammanförs i en pakETFörsäljning.
- Begreppet ”prestationsbaserad provision” definieras som en provision där ersättningen grundas på i hur hög utsträckning överenskomna mål uppnåtts.
- Begreppet ”nära förbindelser” definieras som arrangemang med förknippade personer och arrangemang som kan inverka på ett tillsynsorgans förmåga till ändamålsenlig tillsyn.
- Begreppet ”ersättning” inkluderar inte bara betalningar (avgifter, provisioner osv.) utan också ekonomiska fördelar av alla slag.
- Definitionerna av ”hemmedlemsstat”, ”värdmedlemsstat”, ”försäkringsförmedlare”, ”återförsäkringsförmedlare” och ”varaktigt medium” ändras på ett klargörande sätt.

Kapitel II – Registreringskrav

Registreringskraven i *artikel 3* är i stort sett oförändrade, utom att Eiopa får i uppdrag att upprätta ett gemensamt elektroniskt register (sammanförande av nationella databaser) och att informationsplikt införs för vissa arrangemang med andra personer. Detta gemensamma elektroniska register ska fungera som en portal med länkar till de nationella registren. Vidare undantas personer som omfattas av deklaraTionsförfarandet (se artikel 4) från registreringskravet.

Kapitel III – DeklaraTionsförfarande

Genom *artikel 4* inrättas ett förenklat förfarande varigenom följande två kategorier av personer undantas från det ovan nämnda registreringsförfarandet och får möjlighet att bedriva försäkringsförmedling med hjälp av en enkel deklaraTion:

- Personer vars försäkringsförmedling utgör en sidoverksamhet till deras huvudsakliga yrkesverksamhet och som uppfyller vissa andra villkor (t.ex. resebyråer). De andra villkoren är i stort sett att produkterna kompletterar en annan produkt eller tjänst och inte omfattar livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd är underordnat det huvudsakliga försäkringsskyddet.
- Personer vars verksamhet är begränsad till yrkesmässig handläggning av skador och värdering av skador.

DeklaraTionsförfarandet omfattar i huvudsak resebyråer, biluthyrningsföretag som säljer försäkringsprodukter samt skadereglerare.

Kapitel IV – Frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet

Artiklarna 5, 6 och 7 återspeglar bestämmelserna i artikel 5 i det första försäkringsförmedlingsdirektivet, förslaget till reviderat MiFID-direktiv och Luxemburgprotokollet¹². De behandlar också uppdelningen av befogenheter mellan tillsynsorganet i hemmedlemsstaten respektive i värdmedlemsstaten, särskilt vid situationer då en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare inte fullgör sina skyldigheter i samband med affärstransaktioner i värdmedlemsstaten.

Kapitel V – Andra organisationskrav

I *artikel 8* fastställs de yrkes- och organisationskrav som utgör artikel 4 i det första försäkringsförmedlingsdirektivet: kravet på att ha lämplig kunskap och kompetens, kravet på god vandel, kravet på att ha en ansvarsförsäkring och kravet på att vidta åtgärder för att skydda kunder mot en försäkringsförmedlares oförmåga att överföra premier till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbelopp eller återbetala premier till den försäkrade. Det anges också ett krav på löpande fortbildning. Reglerna för de aktörer som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet eller vars verksamhet är begränsad till yrkesmässig handläggning av skador kommer att stå i proportion till de sålda produkternas grad av komplexitet. Artikel 8 tillämpas således inte till fullo på sådana förmedlare.

Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter för att specificera begreppet ”tillräcklig kunskap och kompetens”.

Artikel 9 avser offentliggörande av regler för att skydda allmänintresset. Artikel 6 i det första försäkringsförmedlingsdirektivet ändras och nu anges det att medlemsstaterna ska offentliggöra de regler som syftar till att skydda allmänintresset och att Eiopa ska samla in och offentliggöra uppgifter om sådana regler (för en översikt av principerna om allmänintresset i relation till de tredje försäkringsdirektiven, se kommissionens tolkningsmeddelande om friheten att tillhandahålla tjänster och det allmänna bästa inom försäkringsbranschen (2000/C 43/03)).

I *artiklarna 10–12* återges de tidigare artiklarna 7, 9 och 10 om behöriga myndigheter, informationsutbyte mellan medlemsstaterna och klagomål.

I *artikel 13* behandlas förfaranden för tvistlösning utanför domstol i förhållande till kunder, och artikel 11 i det första försäkringsförmedlingsdirektivet stärks genom att medlemsstaterna ska (snarare än att de uppmanas till att) inrätta sådana förfaranden och se till att aktörerna deltar i dem.

Artikel 14 avser begränsning av användningen av förmedlare. Artikel 3.6 i det första försäkringsförmedlingsdirektivet utvidgas till att omfatta återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, och deklarationsförfarandet (se artikel 4) beaktas.

Kapitel VI – Informationskrav och uppföranderegler

¹²

Protokoll om samarbete mellan de behöriga myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater, i synnerhet i fråga om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling.

I artiklarna 15–20 ges en ny version av informationskraven, undantaget för stora risker, de strängare reglerna i den tidigare artikel 12 och formerna för information i den tidigare artikel 13. Bestämmelser om följande tillkommer:

- En allmän princip för förmedlare att de ska agera i sina kunders bästa intresse.
- Liknande informationskrav för försäkringsföretag.
- Ett krav på att försäkringsförmedlare ska informera om grunden för och beloppet av ersättningar.
- Ett krav på att försäkringsföretag och försäkringsförmedlare ska informera om beloppet av alla rörliga ersättningar till försäljningspersonal.
- En obligatorisk ordning för fullständig information vid försäljning av livförsäkring och en "på begäran"-ordning (dvs. på begäran av kunden) vid försäljning av skadeförsäkring, med en övergångsperiod på fem år. Efter att denna övergångsperiod löpt ut kommer ordningen för fullständig information att gälla automatiskt även vid försäljning av skadeförsäkring. Under övergångsperioden görs en åtskillnad mellan livförsäkring och skadeförsäkring. Ersättningen (provisionen) tenderar att bli högre vid försäljning av livförsäkring. Livförsäkringsprodukter är också mer lika investeringsprodukter och förvärv av en livförsäkring utgör en långfristig investering. Situationen är annorlunda för skadeförsäkring. Ersättningen är vanligtvis lägre (en provision på omkring 5–10 % av premien) och produkten innebär lägre risk. I de flesta av EU-medlemsstaterna kan konsumenten mycket enkelt byta till en annan ersättningsprodukt till ett överkomligt pris.
- En skyldighet för försäkringsföretag och försäkringsförmedlare att ge en kund, innan ett avtal ingås, tillräcklig information om försäkringsprodukten så att denne kan fatta ett välgrundat beslut.
- Eiopa får ett krav på sig att vidarebefordra den information den mottar avseende strängare nationella regler till försäkringsföretag, försäkringsförmedlare och konsumenter.
- Ytterligare undantag till det allmänna kravet på att information ska ges på ett varaktigt medium.

När det gäller att uppnå ett bättre konsumentskydd erbjuder dessa bestämmelser större öppenhet jämfört med det ursprungliga direktivet (2002/92/EG) angående arten och beloppet av samt strukturen på förmedlarens ersättning och klargör relationen mellan huvudman och agent, inbegripet hur detta kan inverka på rådgivningen. Konsumentskyddet har utvecklats avsevärt under de senaste åren och konsumenterna söker i dag alltmer information och är alltmer kostnadsmedvetna. Information om de olika komponenterna av totalpriset – inklusive förmedlarens ersättning – möjliggör för kunden att göra ett val baserat på försäkringsskydd, anknutna tjänster (exempelvis att förmedlaren utför skadereglering) och pris. Detta innebär att konsumenter får lämpligare och mer kostnadseffektiva produkter och förmedlingstjänster. Obligatorisk information om ersättningar bör få positiva effekter på konkurrensen vid distributionen av försäkringsprodukter, eftersom konsumenter

får mer information om produkter, kostnader och potentiella intressekonflikter. Det blir enklare för konsumenter att jämföra försäkringsskydd och priser för produkter som säljs via olika distributionskanaler. I ett flertal EU-medlemsstater krävs redan information om ersättningar för vissa försäkringsprodukter och genom MiFID-direktivet blir detta obligatoriskt för investeringsprodukter. Detta ger konsumenter mer fullständig information om de tjänster som förmedlare tillhandahåller och om kostnaderna för detta. Kravet på information om ersättningar måste emellertid genomföras på ett sätt som möjliggör jämförelser mellan förmedlare och aktörer som vänder sig direkt till allmänheten. Information om priset för skyddet och om distributionskostnaden möjliggör jämförbarhet. Särskilt för att undvika intressekonflikter bör försäkringsföretag också ge information om grunden för beräkning av sina anställdas rörliga ersättningar för försäljning av en produkt. Dessa bestämmelser tar också itu med vissa huvudproblem vid tillhandahållande av försäkringsförmedling över gränserna: brist på rättssäkerhet och jämförbarhet. Om det harmoniserade regelverket förbättras kan förmedlare och kunder bli mer villiga att ta steget att sälja eller köpa försäkringsprodukter i ett annat land. Bättre information kommer att underlätta jämförelsen av produkter och distributionskanaler (som nämnts ovan), vilket i dag är särskilt svårt vid gränsöverskridande fall.

I *artikel 21* införs en regel om pakETFörsäljning av produkter och anges att kunden måste upplysas om att produkter kan köpas separat och i detta sammanhang måste ges viss information. Eiopa får också i uppdrag att utforma och därefter uppdatera riktlinjer för tillsyn av sådana försäljningsmetoder.

Kapitel VII – Ytterligare konsumentskyddskrav för försäkringsprodukter med investeringsinslag

I *artikel 22* anges tillämpningsområdet för dessa ytterligare bestämmelser, som gäller för en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag när de säljer försäkringsprodukter med investeringsinslag.

I *artikel 23* anges ytterligare regler om intressekonflikter och anges att sådana konflikter måste identifieras. Kommissionen får behörighet att med hjälp av delegerade akter

- fastställa de åtgärder som kan krävas för att identifiera, förebygga, hantera och informera om sådana konflikter,
- ange kriterier för att fastställa vilka typer av konflikter som kan skada kundens intresse.

Artikel 24 baseras på artikel [23] i MiFID-direktivet och anger samma krav på att försäkringsföretag och försäkringsförmedlare ska

- agera hederligt, opartiskt och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse,
- se till att information är opartisk, tydlig och inte vilseledande,
- ge information om sitt företag och dess tjänster (särskilt huruvida råd ges på oberoende grund), om omfattningen av eventuella marknadsanalyser (huruvida en

löpande lämplighetsbedömning kommer att göras), om föreslagna produkter och placeringsstrategier och om kostnader.

I artikel 24 fastställs också på vilken grund rådgivning ska sägas vara oberoende, vilket inbegriper ett krav på att bedöma produkterna på marknaden och ett krav på att inte godta ersättning från tredje part.

Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter för att säkerställa att denna artikel efterlevs.

I *artikel 25* anges hur lämplighet och ändamålsenlighet ska bedömas och fastställs att information från kunden måste inhämtas. Vid försäljning utan rådgivning måste förmedlaren eller företaget inhämta information om kundens kunskaper och erfarenhet, för att kunna bedöma om produkten är ändamålsenlig för kunden. Vid försäljning med rådgivning måste förmedlaren eller företaget inhämta information om kundens ekonomiska situation och placeringsmål, för att bedöma om produkten är lämplig. Om en produkt bedöms inte vara ändamålsenlig eller lämplig, måste kunden informeras om detta. Säljaren måste även upprätta register över sina villkor för tillhandahållande av tjänster till kunder och lämna rapporter till kunderna. Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter för att säkerställa efterlevnaden på detta område.

Kapitel VIII – Påföljder

I *artikel 26* anges att medlemsstaterna måste se till att de behöriga myndigheterna beslutar om effektiva, proportionella och avskräckande administrativa påföljder och åtgärder när de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktivet överträds.

Administrativa påföljder och åtgärder måste tillämpas på de fysiska eller juridiska personer som enligt den nationella lagstiftningen är ansvariga för överträdelsen.

De behöriga myndigheterna måste ges alla nödvändiga undersökningsbefogenheter och samarbeta i gränsöverskridande fall.

I *artikel 27* anges att de påföljder eller åtgärder som införs vid överträdelser måste offentliggöras.

I *artikel 28* specificeras vissa överträdelser och anges de administrativa påföljder som ska tillämpas på förmedlare, däribland återkallelse av registrering, förbud mot personer som utför ledningsfunktioner och ekonomiska påföljder på upp till dubbla beloppet av den förmån som vunnits av överträdelsen, om denna förmån kan fastställas.

Detta förslag omfattar inte straffrättsliga påföljder.

I *artikel 29* anges de faktorer som ska beaktas vid införande av påföljder och åtgärder, bl.a. vilken förmån som vunnits av överträdelsen, förlust för tredje part och graden av samarbetsvilja från den ansvariga personens sida, och Eiopa ska utfärda riktlinjer för påföljder. De påföljder eller åtgärder som beslutas ska också meddelas förmedlaren eller företaget, tillsammans med en motivering till påföljden.

I *artikel 30* föreskrivs effektiva system för att uppmuntra rapportering av överträdelser och för ett lämpligt skydd av uppgiftslämnare, inbegripet deras personuppgifter, och av personuppgifter för de fysiska personer som påstås ansvara för överträdelser.

I *artikel 31* föreskrivs årlig rapportering av aggregerade uppgifter om överträdelser till Eiopa, som ska offentliggöra dessa uppgifter. Kommissionen får befogenhet att i detta avseende anta tekniska standarder för genomförande, vilka Eiopa ska utarbeta och lägga fram för kommissionen [6] månader efter offentliggörandet av direktivet.

Kapitel IX – Slutbestämmelser

I *artiklarna 32–39* återges (och uppdateras i relevanta fall) slutbestämmelserna i det första försäkringsförmedlingsdirektivet i fråga om domstolsprövning, införlivande, ikraftträdande, upphävande av tidigare lagstiftning och adressater. I *artiklarna 33 och 34* anges villkoren för kommissionens befogenhet att anta delegerade akter enligt direktivet, och i *artikel 35* anges att kommissionen ska se över och utvärdera direktivet vid en viss tidpunkt efter dess ikraftträdande. Vid denna översyn ska särskilt effekten av reglerna om information i artikel 17.2 för försäkringsförmedlare som förmedlar skadeförsäkring och som är små eller medelstora företag studeras.

4. BUDGETKONSEKVENSER

De specifika budgetkonsekvenserna för kommissionen bedöms i den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag. Förslagets specifika budgetkonsekvenser avser de uppgifter som Eiopa tilldelas i enlighet med den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer förslaget.

Förslaget påverkar unionens budget.

↓2002/92/EG (anpassad)

2012/0175 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om försäkringsförmedling

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av ~~Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt ☒, särskilt ~~artikelarna 47.2~~ ☒ 53.1 ☒ och ~~artikel~~
~~55 i detta~~ ☒ 62 ☒,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

↓ ny

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

↓2002/92/EG

med beaktande av Europeiska ~~E~~konomiska och sociala kommitténs yttrande,

↓ ny

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen,

↓2002/92/EG

⇒ ny

i enlighet med ⇒ det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⇐ ~~förfarandet i artikel 251 i fördraget,~~
och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Ett antal ändringar ska göras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling¹³. Detta direktiv bör omarbetas av tydlighetsskäl.

(2) Eftersom förslagets huvudsakliga mål och syfte är att harmonisera nationella bestämmelser på de omnämnda områdena, bör förslaget baseras på artiklarna 53.1 och 62 i fördraget. Ett direktiv är en lämplig regleringsform för att genomförandebestämmelserna på de områden som omfattas av detta direktiv vid behov ska kunna anpassas till eventuella särdrag hos den särskilda marknaden och rättssystemet i varje medlemsstat. Detta direktiv bör också syfta till en samordning av nationella regler om tillträde till verksamhet inom försäkrings- och återförsäkringsförmedling, inklusive yrkesmässig handläggning av skador och värdering av skador, och baseras således på artikel 53.1 i fördraget. Eftersom det rör sig om en bransch där tjänster erbjuds över gränserna i EU, baseras direktivet också på artikel 62 i fördraget.

↓2002/92/EG skäl 1 (anpassad)

(3) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare spelar en central roll vid distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter i ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒.

↓2002/92/EG skäl 2

~~Ett första steg i arbetet för att underlätta utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster för försäkringsagenter eller försäkringsmäklare togs i och med rådets direktiv 77/92/EEG av den 13 december 1976 om åtgärder för att underlätta det effektiva utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster vid verksamhet som försäkringsagent eller försäkringsmäklare (ur grupp 630 ISIC) och särskilt om övergångsbestämmelser för sådan verksamhet¹⁴.~~

↓2002/92/EG skäl 3

~~Direktiv 77/92/EEG skulle gälla till dess att bestämmelser om samordning av nationella regler om att inleda och bedriva verksamhet som försäkringsagent och försäkringsmäklare trätt i kraft.~~

¹³ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

¹⁴ EGT L 26, 31.1.1977, s. 14. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

↓2002/92/EG skäl 4

~~Kommissionens rekommendation 92/48/EEG av den 18 december 1991 om försäkringsförmedlare¹⁵ har till största delen följts av medlemsstaterna och har bidragit till att föra de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av försäkringsförmedlare närmare varandra.~~

↓2002/92/EG skäl 9

⇒ ny

- (4) Olika slag av fysiska och juridiska personer samt institut, som agenter, mäklare och kreditinstitut ("bancassurance"-aktörer), ⇒ försäkringsföretag, resebyråer och biluthyrningsföretag ⇐, kan distribuera försäkringsprodukter. För att aktörerna ska kunna behandlas lika och hänsyn ska kunna tas till kundskyddet bör alla dessa fysiska och juridiska personer omfattas av detta direktiv.
-

↓ ny

- (5) Tillämpningen av direktiv 2002/92/EG har visat att ett antal bestämmelser behöver preciseras ytterligare för att underlätta utövandet av försäkrings- och återförsäkringsförmedling och att kravet på konsumentskydd förutsätter att direktivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta all försäljning av försäkringsprodukter, oavsett om den sker genom försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag. När det gäller deras försäljning bör aktörer som tillhandahåller tjänster efter försäljningen och skadereglerare som direkt säljer försäkringsprodukter ingå i det nya direktivets tillämpningsområde på liknande grund som försäkringsagenter och försäkringsmäklare.
- (6) För att garantera samma nivå på konsumentskyddet oberoende av den kanal genom vilken konsumenter köper en försäkringsprodukt, antingen direkt av ett försäkringsföretag eller indirekt av en förmedlare, bör direktivets tillämpningsområde omfatta inte bara försäkringsföretag utan också andra marknadsaktörer som har försäljning av försäkringsprodukter som sidoverksamhet (t.ex. resebyråer, biluthyrningsföretag och leverantörer av varor som inte uppfyller villkoren för att undantas).
- (7) Detta direktiv bör tillämpas på personer som har som verksamhet att bistå (för en kunds eller ett försäkringsföretags räkning) vid förvaltning och fullgörande av ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal, inklusive yrkesmässig handläggning av skador och värdering och reglering av skador.

¹⁵ ECT L 19, 28.1.1992, s. 32.

↓2002/92/EG skäl 5

- (8) Det finns ~~dock~~ fortfarande avsevärda skillnader mellan de nationella bestämmelserna, vilket hindrar försäkrings- och återförsäkringsförmedlare från att inleda och bedriva verksamhet på den inre marknaden. ~~Direktiv 77/92/EEG bör därför ersättas av ett nytt direktiv.~~
-

↓ ny

- (9) Den senaste tidens turbulens på finansmarknaderna visar betydelsen av att skapa ett effektivt konsumentskydd på alla finansiella områden. Det är därför lämpligt att stärka konsumenternas förtroende och göra lagstiftningen om distribution av försäkringsprodukter mer enhetlig i syfte att uppnå ett tillfredsställande konsumentskydd i hela unionen. Åtgärder för att skydda kunder bör anpassas till särdragen hos varje kundkategori (professionell eller annan typ).
-

↓2002/92/EG skäl 11 (anpassad)

⇒ ny

- (10) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i att tillhandahålla ~~försäkringsförmedlingstjänster~~ ⇒ försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingstjänster ⇐ till tredje man mot ersättning som kan vara pekuniär eller utgöra någon annan form av överenskommen ekonomisk förmån, som är kopplad till utförandet av dessa tjänster.
-

↓ ny

- (11) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i tillhandahållande av information om ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsavtal som ett svar på kriterier som en kund valt ut på en webbplats eller på annat sätt, eller av rangordning av försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller av en rabatt på ett avtalspris, när kunden vid slutet av processen direkt kan ingå ett försäkringsavtal. Det bör inte tillämpas på verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller information om försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.
-

↓2002/92/EG skäl 12

- (12) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer med annan yrkesverksamhet, t.ex. skatteexperter eller revisorer, som då och då ger råd om försäkringsskydd inom ramen för denna andra yrkesverksamhet, eller på tillhandahållande som avser endast allmän

information om försäkringsprodukter, förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med att ingå eller fullgöra ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal ~~eller omfattar yrkesmässig handläggning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags skador eller värdering och reglering av skador.~~

↓2002/92/EG skäl 13

⇒ ny

- (13) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer som bedriver försäkringsförmedling som sidoverksamhet i enlighet med vissa strikta villkor ⇒ begränsningar för försäkringen, särskilt i fråga om den kunskap som krävs för att sälja försäkringen, de risker som täcks och premiebeloppet ⇐ .
-

↓2002/92/EG skäl 10 (anpassad)

- (14) Detta direktiv ~~innehåller en definition av~~ ☒ definierar begreppet ☒ "anknuten försäkringsförmedlare", i vilken det tas hänsyn till ☒ för att beakta ☒ särdragen hos vissa marknader i medlemsstaterna och där syftet är att fastställa de registreringskrav som är tillämpliga på dessa förmedlare. ~~Denna definition är inte avsedd att hindra medlemsstaterna från att ha liknande begrepp beträffande försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags räkning och helt och hållet på detta försäkringsföretags ansvar, men som har behörighet att uppbära premier eller penningssummor för kundens räkning i enlighet med villkoren om ekonomisk garanti i detta direktiv.~~
-

↓2002/92/EG skäl 14

⇒ ny

- (15) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ⇒ som är fysiska personer ⇐ bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sin hemvist eller sitt huvudkontor, under förutsättning att de uppfyller höga yrkeskrav rörande kompetens, god vandel, skydd genom ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser. ⇒ De som är juridiska personer bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt säte (eller, om de enligt nationell lagstiftning inte har något säte, sitt huvudkontor), förutsatt att de uppfyller höga yrkeskrav rörande kompetens, god vandel, skydd genom ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser. Försäkringsförmedlare som redan är registrerade i medlemsstaterna bör inte få krav på sig att registreras på nytt enligt detta direktiv. ⇐
-

↓2002/92/EG skäl 6 och skäl 15 (anpassad)

⇒ ny

- (16) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör kunna utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka har fastställts i fördraget. ☒ Således bör ☒

Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade ⇒ i eller har lämnat en deklaration till sin hemmedlemsstat ⇐ ~~bör~~ tillåtas att bedriva verksamhet i andra medlemsstater i enlighet med principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att ett lämpligt anmälningsförfarande har följts de behöriga myndigheterna emellan.

↓ 2002/92/EG skäl 16 (ny)

- (17) ~~Det är nödvändigt att fastställa lämpliga påföljder för personer som bedriver försäkrings- och återförsäkringsförmedling utan att vara registrerade, försäkrings- och återförsäkringsföretag som anlitar förmedlare som inte är registrerade eller förmedlare som inte uppfyller de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.~~
-

↓ ny

- (18) För att öka öppenheten och underlätta gränsöverskridande handel bör Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) upprätta, offentliggöra och hålla uppdaterad en gemensam elektronisk databas med uppgifter om varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att utöva sin etableringsfrihet eller sin frihet att tillhandahålla tjänster. Medlemsstaterna bör skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Databasen bör innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Varje behörig myndighet i medlemsstaterna bör på sin webbplats ange en länk till denna databas.
- (19) I detta direktiv bör klart fastställas respektive rättigheter och skyldigheter för hem- och värdmedlemsstater i fråga om tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade hos dem eller som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling på deras territorium i enlighet med etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.
- (20) Medlemsstaterna bör inte tillämpa registreringskraven på försäkringsförmedlare som bedriver försäkringsförmedling för vissa typer av försäkringsavtal som sidoverksamhet eller på yrkesmässig handläggning av skador och värdering och reglering av skador, förutsatt att förmedlarna uppfyller kraven i detta direktiv när det gäller kunskap, kompetens och god vandel samt de tillämpliga informations- och uppförandekraven och att en verksamhetsdeklaration har lämnats till den behöriga myndigheten.
-

↓ 2002/92/EG skäl 7 (anpassad)

- (21) Att försäkringsförmedlare inte fritt kan bedriva verksamhet i hela ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ gör att den inre marknaden för försäkringar inte fungerar väl.

↓ ny

- (22) Det är viktigt att säkerställa en hög nivå av yrkeskunskap och kompetens hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och sådana anställda hos direktförsäkringsgivare som är involverade i det förberedande arbetet inför och arbetet under och efter försäljningen av en försäkring. Yrkeskunskapen hos förmedlare, anställda hos direktförsäkringsgivare, biluthyrningsföretag och resebyråer och hos personer som bedriver verksamhet i form av handläggning av skador och värdering och reglering av skador måste således motsvara graden av komplexitet i dessa verksamheter. Fortlöpande utbildning bör säkerställas.

↓ 2002/92/EG skäl 8

⇒ ny

- (23) En samordning av de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av personer som inleder och bedriver verksamhet som försäkringsförmedlare ⇒ försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare ⇐ kan därför bidra till att förverkliga den inre marknaden för finansiella tjänster och till att förbättra kundskyddet på området.

↓ ny

- (24) För att öka den gränsöverskridande handeln bör principer som reglerar det ömsesidiga erkännandet av förmedlares kunskaper och kompetenser införas.

- (25) En värdmedlemsstat bör godta att en nationell kvalifikation motsvarande minst nivå 3 enligt den europeiska referensram för kvalifikationer som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande¹⁶ visar att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare uppfyller de krav på kunskaper och kompetens som är ett villkor för registrering i enlighet med detta direktiv. Denna referensram hjälper medlemsstater, utbildningsanstalter, arbetsgivare och privatpersoner att jämföra kvalifikationer från olika utbildningssystem i unionen. Detta verktyg är väsentligt för att en unionsomfattande arbetsmarknad ska kunna utvecklas. Referensramen är inte avsedd att ersätta nationella kvalifikationssystem utan att komplettera medlemsstaternas insatser genom att underlätta samarbetet dem emellan.

- (26) Trots de befintliga systemen för EU-pass för försäkringsföretag och försäkringsförmedlare är den europeiska försäkringsmarknaden fortfarande mycket uppsplittrad. För att underlätta gränsöverskridande verksamhet och öka öppenheten för konsumenter bör medlemsstaterna se till att offentliggöra de regler för att skydda allmänintresset som gäller på deras territorier, och ett gemensamt elektroniskt register med information om alla medlemsstaters regler för att skydda allmänintresset som gäller för försäkrings- och återförsäkringsförmedling bör bli tillgängligt för allmänheten.

¹⁶ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

↓2002/92/EG skäl 17

- (27) Samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter är nödvändigt för att skydda kunderna och säkerställa en sund försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på den inre marknaden.
-

↓2002/92/EG skäl 22 (anpassad)

⇒ ny

- (28) Det behövs ~~lämpliga~~ ☒ ändamålsenliga ☒ och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning ⇒ utanför domstol ⇐ i medlemsstaterna, så att tvister mellan försäkringsförmedlare ⇒ eller försäkringsföretag ⇐ och kunder kan lösas, varvid befintliga förfaranden kan användas om det är lämpligt. ⇒ Effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol bör vara tillgängliga för att hantera tvister avseende rättigheter och skyldigheter som fastställts inom ramen för detta direktiv mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder. För att tvistlösningsförfaranden utanför domstol avseende klagomål från kunder ska bli mer effektiva bör detta direktiv föreskriva att försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter måste delta i sådana tvistlösningsförfaranden som inte resulterar i ett bindande beslut, som inletts mot dem av kunder och som rör rättigheter och skyldigheter som fastställts inom ramen för detta direktiv. Sådana tvistlösningsförfaranden utanför domstol syftar till att nå en snabbare och billigare lösning av tvister mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder, och till att minska bördan på domstolssystemet. Tvistlösningsförfaranden utanför domstol bör dock inte inverka på rättigheterna för parterna i sådana förfaranden att väcka talan vid domstol. ⇐
-

↓2002/92/EG skäl 23

⇒ ny

Utan att kundernas rätt att väcka talan vid domstol åsidosätts, bör medlemsstaterna ⇒ se till att alternativa tvistlösningsorgan som hanterar tvister inom ramen för detta direktiv ⇐ ~~uppmuntra de offentliga eller privata organ som inrättats för reglering av tvister utanför domstol att samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister.~~ ⇒ Medlemsstaterna bör uppmuntra alternativa tvistlösningsorgan som hanterar sådana tvister att bli medlemmar i Nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-NET)¹⁷. ⇐ ~~Detta samarbete skulle till exempel kunna syfta till att göra det möjligt för kunderna att vända sig till organ som inte är domstolar och som finns i den medlemsstat där de har sin hemvist med klagomål mot försäkringsförmedlare som är etablerade i andra medlemsstater. Inrättandet av Nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-NET) innebär ökad hjälp till konsumenterna när de anlitar gränsöverskridande tjänster. I bestämmelserna om förfarandena bör hänsyn tas till kommissionens rekommendation 98/257/EG av den 30 mars 1998 om principer som~~

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

~~skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol¹⁸.~~

↓ ny

- (29) Den ökande omfattning verksamheter som många försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bedriver samtidigt innebär en ökad risk för intressekonflikter mellan dessa olika verksamheter och kundernas intressen. Medlemsstaterna måste därför föreskriva regler som säkerställer att sådana konflikter inte inverkar negativt på kundernas intressen.
- (30) Konsumenter bör i förväg få tydlig information om statusen hos personer som säljer försäkringsprodukter och om vilken ersättning de får. Det bör bli obligatoriskt för europeiska försäkringsförmedlare och försäkringsföretag att ange sin status. Konsumenterna bör få denna information innan de ingår ett avtal. Denna information syftar till att visa förhållandet mellan försäkringsföretaget och förmedlaren (i tillämpliga fall) samt strukturen på och innehållet i förmedlarens ersättning.
- (31) För att reducera intressekonflikter mellan säljare och köpare av en försäkringsprodukt är det nödvändigt att tillräcklig information ges om försäkringsdistributörers ersättning. I fråga om livförsäkringsprodukter bör följaktligen förmedlare och anställda hos försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bli skyldiga att informera kunder om sina ersättningar, före en försäljning. I fråga om andra försäkringsprodukter och efter en övergångsperiod på fem år måste kunden informeras om sin rätt att begära denna information, vilken på begäran måste ges till kunden.
- (32) För att kunder ska få jämförbar information om de försäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls, oavsett om de köper tjänsten via en förmedlare eller direkt av ett försäkringsföretag, och för att undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att försäkringsföretag uppmuntras att sälja direkt till kunder snarare än via förmedlare i syfte att undvika dessa informationskrav, bör även försäkringsföretag bli skyldiga att ge information om de ersättningar de mottar vid försäljning av försäkringsprodukter till de kunder med vilka de har direkta transaktioner avseende ett tillhandahållande av försäkringsförmedlingstjänster.
- (33) Eftersom detta direktiv har som mål att förbättra konsumentskyddet är vissa av dess bestämmelser enbart tillämpliga på förhållandet ”företag till konsument”, särskilt bestämmelserna om uppföranderegler för försäkringsförmedlare eller andra säljare av försäkringsprodukter.
- (34) För att undvika vilseledande försäljningsmetoder bör försäljning av försäkringsprodukter vid behov ledsagas av hederlig och professionell rådgivning.

¹⁸

~~ECT L 113, 13.4.1998, s. 31.~~

↓2002/92/EG skäl 18 (anpassad)

- (35) För kunderna är det viktigt att veta om den förmedlare han de de anlitat ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag eller från ett begränsat antal försäkringsföretag.

↓2002/92/EG skäl 20 (anpassad)

⇒ ny

- (36) ⇒ Eftersom konsumenter i allt högre utsträckning är beroende av personliga rekommendationer bör en definition av rådgivning införas. Innan rådgivningen sker bör försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bedöma kundens behov, önskemål och ekonomiska situation. ⇐ Om förmedlaren anger att han de de ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag, bör han de de utföra en opartisk och tillräckligt bred analys av de försäkringsavtal som finns på marknaden. Alla ⇒ försäkrings ⇐förmedlare ⇒ och försäkringsföretag ⇐ bör dessutom redovisa de skäl som ligger till grund för deras rådgivning.

↓ ny

- (37) Kunder bör, innan ett avtal ingås och även vid försäljning utan rådgivning, ges relevant information om försäkringsprodukter så att de kan fatta välgrundade beslut. Försäkringsförmedlare bör kunna redovisa för kunden huvudinslagen i de försäkringsprodukter de säljer.

- (38) Det bör fastställas enhetliga regler om att en person som säljer försäkringsprodukter ska ha viss valfrihet angående det medium på vilket all information ska lämnas till kunden, vilket medger användning av elektroniska kommunikationer när det med hänsyn till omständigheterna vid transaktionen är lämpligt. Kunden bör dock ha rätt att få information på papper. För att ge konsumenter tillgång till information bör alla uppgifter som lämnas innan ett avtal undertecknas tillhandahållas gratis.

↓2002/92/EG skäl 21

⇒ ny

- (39) Behovet av att kräva att sådan information lämnas är mindre när kunden är ett företag som önskar återförsäkring eller försäkringsskydd för kommersiella och industriella risker ⇒ eller är en professionell kund (se bilaga I till direktivet) ⇐ .

↓ 2002/92/EG skäl 19 (anpassad)
⇒ ny

- (40) I detta direktiv bör det anges ⇒ minimiskyldigheter i fråga om den ⇐ ~~vilken~~ information som ⇒ försäkringsföretag och ⇐ försäkringsförmedlare ~~bör vara skyldiga att~~ ~~måste~~ lämna till sina kunder. En medlemsstat ~~får~~ ☒ bör ☒ i detta avseende ☒ kunna ☒ bibehålla eller anta striktare bestämmelser, som kan tillämpas på de försäkringsförmedlare ⇒ och försäkringsföretag ⇐ som bedriver ~~sin~~ ⇒ försäkrings ⇐ förmedlingsverksamhet på medlemsstatens territorium oberoende av ~~deras hemvist~~ ⇒ reglerna i deras ~~hemmedlemsstat~~ ⇐, om dessa striktare bestämmelser är förenliga med ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel")¹⁹. ⇒ En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv bör säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser står i proportion till behovet av konsumentskydd. För att förhindra vilseledande metoder vid försäljning av försäkringsprodukter och skydda konsumenter bör medlemsstaterna undantagsvis få tillämpa de striktare bestämmelserna på försäkringsförmedlare som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet, om de anser det nödvändigt och proportionellt.⇐

↓ ny

- (41) Korsförsäljning (*cross-selling*) är en vanlig strategi i unionen för företag som tillhandahåller finansiella tjänster till icke-professionella kunder. Metoden kan innebära fördelar för konsumenter men kan också medföra att konsumenternas intressen inte beaktas tillräckligt. Exempelvis kan vissa typer av korsförsäljning, närmare bestämt kopplingsförbehåll (*tying practice*) där minst två finansiella tjänster säljs tillsammans och minst en av dessa tjänster eller produkter inte är tillgänglig separat, snedvrider konkurrensen och negativt inverkar på konsumentens rörlighet och förmåga att fatta välgrundade beslut. Exempel på kopplingsförbehåll är att en konsument som tillhandahålls en försäkringstjänst måste öppna ett checkkonto för betalning av premier, eller att en konsument som finansierar ett bilköp genom en konsumentkredit måste ingå en motorfordonsförsäkring. Även om paketförsäljning (*bundling practice*) där minst två finansiella tjänster eller produkter säljs tillsammans i ett paket men där varje tjänst också kan köpas separat, också kan snedvrider konkurrensen och negativt inverkar på konsumentens rörlighet och förmåga att fatta välgrundade beslut, ger denna metod åtminstone kunden valfrihet och kan således innebära en mindre risk för att försäkringsförmedlare inte iakttar kraven enligt detta direktiv. Användningen av sådana metoder bör granskas noggrant, med syfte att främja konkurrens och konsumenters valfrihet.

¹⁹ EGT L 138, 13.7.2000, s. 1.

- (42) Försäkringsavtal som innefattar investeringar erbjuds ofta kunder som potentiella alternativ till eller substitut för investeringsprodukter som omfattas av direktiv [MiFID II]²⁰. För att upprätta ett konsekvent investerarskydd och undvika risken för regelarbitrage är det viktigt att investeringsprodukter för icke-professionella aktörer (försäkringsprodukter med investeringsinslag enligt definitionen i förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter) omfattas av samma uppförandestandarder, däribland tillhandahållande av ändamålsenlig information, krav på lämplig rådgivning, begränsning av lockbeten, krav på hantering av intressekonflikter och, i fråga om oberoende rådgivare, begränsningar av typerna av ersättningar. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) och Eiopa bör samarbeta för att med hjälp av riktlinjer uppnå största möjliga konsekvens i fråga om de uppförandestandarder som gäller för investeringsprodukter för icke-professionella aktörer som omfattas av antingen [MiFID II] eller detta direktiv. När det gäller försäkringsprodukter med investeringsinslag är de standarder i detta direktiv som gäller för samtliga försäkringsavtal (kapitel VII i detta direktiv) och de utökade standarderna för försäkringsprodukter med investeringsinslag av kumulativ natur. Personer som bedriver försäkringsförmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag bör således iaktta de uppförandestandarder som gäller för samtliga försäkringsavtal samt de utökade standarder som gäller för försäkringsprodukter med investeringsinslag.
- (43) För att se till att försäkringsföretag och personer som bedriver försäkringsförmedling iakttar bestämmelserna i detta direktiv och behandlas på liknande sätt i hela unionen bör medlemsstaterna föreskriva administrativa påföljder och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. I kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn²¹ görs en översyn av befintliga befogenheter och deras praktiska tillämpning, med målet att främja mer likformiga påföljder och åtgärder. De administrativa påföljder och åtgärder som medlemsstaterna fastställer bör således uppfylla vissa väsentliga krav när det gäller adressater, vilka kriterier som ska beaktas vid tillämpning av en påföljd eller åtgärd, offentliggörande, centrala befogenheter att utfärda påföljder och nivåer på administrativa ekonomiska påföljder.
- (44) De behöriga myndigheterna bör i synnerhet få befogenheter att utfärda ekonomiska påföljder som är tillräckligt stora så att de uppväger de fördelar som kan förväntas uppstå och som är avskräckande även för större institut och deras chefer.
- (45) För att få en konsekvent tillämpning av påföljder i de olika medlemsstaterna bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna beaktar samtliga relevanta omständigheter när de fastställer typen av administrativ påföljd eller åtgärd och nivån på en administrativ ekonomisk påföljd.
- (46) För att stärka den avskräckande effekten på allmänheten och informera om regelöverträdelser som kan skada konsumentskyddet bör beslutade påföljder och åtgärder offentliggöras, utom under vissa väl avgränsade omständigheter. Med hänsyn till proportionalitetsprincipen bör beslutade påföljder och åtgärder offentliggöras på

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (Omarbetning), KOM(2011) 656 slutlig.

²¹ KOM(2010) 716.

anonym grund när ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna oproportionellt stor skada.

- (47) För att upptäcka potentiella överträdelser bör de behöriga myndigheterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och upprätta effektiva system för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser.
- (48) Detta direktiv bör hänvisa till både administrativa påföljder och åtgärder, oavsett om de benämns som påföljder eller åtgärder enligt nationell lag.
- (49) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas strafflagstiftning.
- (50) I syfte att uppnå de mål som anges i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på närmare uppgifter om begreppen tillräcklig kunskap och kompetens hos förmedlaren, hantering av intressekonflikter, uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare och förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om påföljder. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (51) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och ett tillräckligt skydd för konsumenter i hela unionen. Eiopa är ett organ med högt specialiserade expertkunskaper på området, och det är därför effektivt och lämpligt att det anförtros uppgiften att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och för genomförande som inte inbegriper policyval, vilka sedan läggs fram för kommissionen.
- (52) Med hjälp av delegerade akter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget och i enlighet med artiklarna 10–15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten)²², bör kommissionen anta delegerade akter enligt artikel [8] i fråga om begreppen tillräcklig kunskap och kompetens hos förmedlaren, enligt artiklarna [17 och 23] i fråga om hantering av intressekonflikter och enligt artiklarna [24 och 25] i fråga om uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare, och anta tekniska standarder för genomförande enligt artikel [30] i fråga om förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om påföljder. Utkasten till dessa delegerade akter och tekniska standarder för genomförande bör utarbetas av Eiopa.
- (53) Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör styras av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²³, under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter,

²² EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

²³ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

särskilt de offentliga oberoende myndigheter som utsetts av medlemsstaterna, och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter²⁴, under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen.

(54) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de fastställs i fördraget.

(55) Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren det vara motiverat att sådana dokument översänds.

(56) Detta direktiv bör ses över fem år efter den dag då det träder i kraft, så att marknadsutvecklingen och utvecklingen på andra områden av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra unionslagstiftningen kan beaktas, särskilt i fråga om de produkter som omfattas av direktiv 2003/41/EG.

↓ 2002/92/EG skäl 24 (anpassad)

(57) Direktiv ~~77/92/EEG~~ ☒ 2002/92/EG ☒ bör därför upphävas.

↓ ny

(58) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2002/92/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2002/92/EG.

(59) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av direktiv 2002/92/EG.

²⁴ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

↓2002/92/EG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 Tillämpningsområde

↓2002/92/EG

⇒ ny

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling ⇒ , inklusive yrkesmässig handläggning av skador och värdering av skador, ⇐ av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där.
-

↓2002/92/EG

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som tillhandahåller förmedlingstjänster för försäkringsavtal, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (a) Försäkringsavtalet kräver endast kunskaper om det försäkringsskydd som erbjuds.
 - (b) Försäkringsavtalet avser inte livförsäkring.
 - (c) Försäkringsavtalet omfattar inte ansvarsförsäkring.
 - (d) Personen i fråga har inte försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet.
-

↓2002/92/EG (anpassad)

- (e) Försäkringen kompletterar en levererad produkt eller tjänst ☒ vara ☒ , vem som än levererat den, när en sådan försäkring täcker ⇒ risken för förlust av eller funktionsfel eller skada på de varor som personen i fråga levererat, eller ☒ . ☒

↓2002/92/EG (anpassad)

⇒ ny

~~ii) skada på eller förlust av bagage och övriga risker i samband med en resa som bokats hos denna person, även om försäkringen omfattar livförsäkring eller ansvarsförsäkring, förutsatt att detta försäkringsskydd är underordnat det huvudsakliga försäkringsskyddet för risker i samband med resan.~~

- (f) Det årliga premiebeloppet ⇒ för försäkringsavtalet, i tillämpliga fall beräknat proportionellt för att motsvara ett belopp på årsbasis, ⇐ överstiger inte 500 ⓧ 600 ⓧ euro och försäkringsavtalets totala giltighetstid, inbegripet eventuella förlängningar, överstiger inte fem år.

↓2002/92/EG (anpassad)

3. Detta direktiv ska inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls för risker och åtaganden utanför ~~gemenskapen~~ ⓧ unionen ⓧ.

↓2002/92/EG

⇒ ny

Detta direktiv påverkar inte en medlemsstats lagstiftning om försäkrings~~förmedling~~ ⇒ och återförsäkringsförmedling ⇐ som utövas av ⇒ försäkrings- och återförsäkringsföretag eller ⇐ försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är etablerade i tredje land och som är verksamma på medlemsstatens territorium med stöd av principen om frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att det kan garanteras att samtliga personer som utövar eller har rätt att utöva försäkrings~~förmedling~~ ⇒ och återförsäkringsförmedling ⇐ på denna marknad behandlas lika.

Genom detta direktiv regleras inte försäkrings~~förmedling~~ ⇒ eller återförsäkringsförmedling ⇐ i tredje land ~~eller verksamhet i försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gemenskapen såsom de definieras i rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring(8) och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse(9), som utförs genom försäkringsförmedlare i tredje land.~~

↓ ny

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkringsförmedlare möter vid etablering eller bedrivande av försäkringsförmedlingsverksamhet i tredjeländer.

↓2002/92/EG
⇒ ny

Artikel 2 Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner~~används följande beteckningar med de betydelser som här anges:~~

1. *försäkringsföretag*: ett företag som har beviljats officiell auktorisation i enlighet med artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG.
2. *återförsäkringsföretag*: ett företag ~~som varken är ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett icke-medlemsland, och vars huvudsakliga verksamhet är att acceptera sådana risker som överläts av ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett icke-medlemsland eller andra återförsäkringsföretag~~ ⇒ som har beviljats officiell auktorisation i enlighet med artikel 3 i direktiv 2005/68/EG ⇐ .

↓2002/92/EG
⇒ ny

3. *försäkringsförmedling*: verksamhet som består i att ~~lägga fram~~ ⇒ ge råd om ⇐ , föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av försäkringsavtal, ~~eller~~ att ingå sådana avtal, eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada ⇒ , och verksamhet som består i yrkesmässig handläggning av skador och värdering av skador ⇐ . ~~När sådan verksamhet bedrivs av ett försäkringsföretag eller av en anställd vid ett försäkringsföretag som handlar på företagets ansvar skall verksamheten inte anses vara försäkringsförmedling.~~ ⇒ Dessa verksamheter ska betraktas som försäkringsförmedling även när de bedrivs av ett försäkringsföretag utan medverkan av en försäkringsförmedlare. ⇐

↓ ny

Följande verksamheter ska inte betraktas som försäkringsförmedling enligt detta direktiv:

↓2002/92/EG
⇒ ny

- (a) Tillhandahållande av information i enskilda fall ⇒ till en kund ⇐ inom ramen för annan yrkesverksamhet ~~förutsatt att denna verksamhet inte syftar till~~ ⇒ , om tillhandahållaren inte vidtar några ytterligare åtgärder för ⇐ att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett försäkringsavtal, ~~yrkesmässig~~

~~handläggning av ett försäkringsföretags skador samt värdering och reglering av skador skall inte heller anses vara försäkringsförmedling.~~

↓ ny

(b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om försäkringsprodukter, försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.

4. *försäkringsprodukt med investeringsinslag*: ett försäkringsavtal som också kan klassificeras som en "investeringsprodukt" enligt definitionen i artikel 2 a i [förordning om basfaktahandlingar för investeringsprodukter (förordning om paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare)].

↓ 2002/92/EG

⇒ ny

5. *försäkringsförmedlare*: varje fysisk eller juridisk person ⇒, utom försäkringsföretag, ⇐ som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.

↓ 2002/92/EG

⇒ ny

64. *återförsäkringsförmedling*: verksamhet som består i att ~~lägga fram~~ ⇒ ge råd om ⇐, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av återförsäkringsavtal, ~~eller att ingå sådana avtal, eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada~~ ⇒, och verksamhet som består i yrkesmässig handläggning av skador och värdering av skador ⇐. ~~När sådan verksamhet bedrivs av ett återförsäkringsföretag eller av en anställd vid ett återförsäkringsföretag som handlar på företagets ansvar skall verksamheten inte anses vara återförsäkringsförmedling~~ ⇒ Dessa verksamheter ska betraktas som återförsäkringsförmedling även när de bedrivs av ett återförsäkringsföretag utan medverkan av en återförsäkringsförmedlare. ⇐

↓ ny

Följande verksamheter ska inte betraktas som återförsäkringsförmedling enligt detta direktiv:

↓ 2002/92/EG

- (a) Tillhandahållande av information i enskilda fall inom ramen för annan yrkesverksamhet förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett återförsäkringsavtal, yrkesmässig handläggning av ett återförsäkringsföretags skador samt värdering och reglering av skador skall inte heller anses vara återförsäkringsförmedling.

↓ ny

- (b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om återförsäkringsprodukter, återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.

↓ 2002/92/EG

⇒ ny

~~76.~~ *återförsäkringsförmedlare:* varje fysisk eller juridisk person ⇒, utom återförsäkringsföretag, ⇐ som mot ersättning inleder eller bedriver återförsäkringsförmedling.

~~87.~~ *anknuten försäkringsförmedlare:* varje person som bedriver försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags räkning eller för flera försäkringsföretags räkning, om försäkringsprodukterna inte konkurrerar med varandra, men som inte uppbär vare sig premier eller penningssummor för kundens räkning ⇒ eller för en eller flera försäkringsförmedlares räkning ⇐ och som agerar helt och hållet på dessa försäkringsföretags ⇒ eller försäkringsförmedlares ⇐ ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag ⇒, förutsatt att de försäkringsförmedlare på vars ansvar personen agerar inte själva agerar på ett annat försäkringsföretags eller en annan försäkringsförmedlares ansvar ⇐.

~~Som anknuten försäkringsförmedlare skall även den anses som bedriver försäkringsförmedling vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet och som agerar på ett eller flera försäkringsföretags ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag, om försäkringen utgör ett komplement till varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom ramen för denna huvudsakliga yrkesverksamhet och om denne inte uppbär vare sig premier eller penningssummor för kundens räkning.~~

↓ ny

9. *rådgivning:* tillhandahållande av en rekommendation till en kund, antingen på dennes begäran eller på initiativ av ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare.

↓ ny

10. *prestationsbaserad provision*: ersättning i form av en provision där det belopp som ska betalas grundas på i hur hög utsträckning förmedlaren uppnått överenskomna mål för försäljningen av försäkringar från en viss försäkringsgivare.
-

↓2002/92/EG

~~118.~~ *stora risker*: risker i den mening som avses i artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

~~129.~~ *hemmedlemsstat*:

- (a) om förmedlaren är en fysisk person, den medlemsstat där förmedlaren har sin hemvist ~~och bedriver sin verksamhet~~,
 - (b) om förmedlaren är en juridisk person, den medlemsstat där förmedlarens säte är beläget, eller om förmedlaren enligt nationell lagstiftning inte har något säte, den medlemsstat där förmedlarens huvudkontor är beläget.
-

↓2002/92/EG (anpassad)

⇒ ny

~~1310.~~ *värmedlemsstat*: den medlemsstat där en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare har en ~~filial~~ ☒ permanent närvaro eller ett etableringsställe ☒ eller tillhandahåller tjänster ☒ , och som inte är förmedlarens hemmedlemsstat ☒ .

~~1412.~~ *varaktigt medium*: ~~ett varaktigt medium varje medel som gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen~~ ☒ enligt definitionen i artikel 2 m i direktiv 2009/65/EG ☒ . ~~Som varaktigt medium räknas särskilt disketter, CD-rom, DVD och den hårddisk i persondatorer på vilken elektronisk post lagras, men inte webbplatser på Internet, utom de webbplatser som uppfyller kriterierna i första stycket.~~

↓ ny

(15) *korsförsäljning*: en metod där man erbjuder en försäkringstjänst eller -produkt tillsammans med en annan tjänst eller produkt som en del av ett paket eller som ett villkor för att ingå en annan överenskommelse eller godta ett annat paket.

(16) *nära förbindelser*: en situation som avses i artikel 4.31 i direktiv [MIFID II].

(17) *huvudsakligt verksamhetsställe*: den plats där huvudverksamheten sköts.

- (18) *ersättning*: alla provisioner, avgifter eller betalningar, inbegripet ekonomiska fördelar av alla slag, som erbjuds eller utbetalas i samband med försäkringsförmedling.
- (19) *kopplingsförbehåll*: en metod där en eller flera sidotjänster erbjuds tillsammans med en försäkringstjänst eller -produkt i ett paket och när denna försäkringstjänst eller -produkt inte är tillgänglig för kunden separat.
- (20) *paketförsäljning*: en metod där en eller flera sidotjänster erbjuds tillsammans med en försäkringstjänst eller -produkt i ett paket och när denna försäkringstjänst eller -produkt också är tillgänglig för kunden separat, även om det inte nödvändigtvis är på samma villkor som när tjänsten eller produkten erbjuds i ett paket med sidotjänsten.

↓ 2002/92/EG
⇒ ny

KAPITEL II

~~KRAV FÖR~~ REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3 Registrering

1. ⇒ Utom när annat föreskrivs i artikel 4 ska ⇐ ~~F~~försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ~~skall~~ registreras i sin hemmedlemsstat vid en ~~sådan~~ behörig myndighet ~~som avses i artikel 7.2.~~ ⇒ Försäkringsföretag som är registrerade i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 73/239/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG samt deras anställda ska inte behöva registrera sig på nytt enligt detta direktiv. ⇐

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, får medlemsstaterna föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller andra organ får samarbeta med de behöriga myndigheterna vid registrering av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt när de krav som anges i artikel ~~4~~ 8 ska tillämpas på dessa. I synnerhet får anknutna försäkringsförmedlare registreras av ett försäkringsföretag ~~eller~~, en sammanslutning av försäkringsföretag ⇒ eller av en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare ⇐ som kontrolleras av en behörig myndighet.

↓ ny

Medlemsstaterna får föreskriva att i de fall en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare agerar på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags ansvar eller på en annan registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlares ansvar, ska den senare förmedlaren eller företaget ansvara för att den förstnämnde

förmedlaren uppfyller villkoren för registrering enligt detta direktiv. I ett sådant fall ska den person eller enhet som påtar sig ansvaret, efter att ha informerats av medlemsstaterna om de villkor som avses i punkt 7 a och b, förvissa sig om att villkoret enligt punkt 7 c är uppfyllt. Medlemsstaterna får också föreskriva att den person eller enhet som påtar sig ansvaret för förmedlaren ska registrera den förmedlaren.

↓ 2002/92/EG

⇒ ny

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa det krav som avses i första och andra stycket på alla fysiska personer som arbetar på ett ⇒ försäkrings- eller återförsäkrings ⇐ företag ⇒ eller hos en registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare ⇐ och ⇒ som ⇐ utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling.

↓ 2002/92/EG (anpassad)

~~Juridiska personer skall registreras av m~~ Medlemsstaterna ☒ ska se till att juridiska personer registreras och ☒ ~~—som~~ dessutom i registret ~~skall~~ ange namnen på de fysiska personer i ledningen som ansvarar för förmedlingsverksamheten.

2. Medlemsstaterna får upprätta mer än ett register för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, förutsatt att de fastställer kriterier för registrering av förmedlarna.
-

↓ ny

Medlemsstaterna ska införa ett registreringssystem online bestående av en enda registreringsblankett som är tillgänglig på en webbplats på internet, vilken är lättillgänglig för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag och medger att blanketten fylls i direkt online.

↓ 2002/92/EG

3. Medlemsstaterna ska se till att det inrättas ett enda informationsställe som gör det möjligt att enkelt och snabbt få tillgång till upplysningar från dessa olika register och som ska upprättas på elektronisk väg och uppdateras kontinuerligt. Detta enda informationsställe ska även innehålla upplysningar om de behöriga myndigheter i varje medlemsstat som avses i punkt 1 första stycket. I detta register ska det dessutom anges vilket land eller vilka länder som försäkringsförmedlaren är verksam i med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

↓ ny

4. Eiopa ska upprätta, på sin webbplats offentliggöra och hålla uppdaterat ett gemensamt elektroniskt register med upplysningar om försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att bedriva gränsöverskridande verksamhet i enlighet med kapitel IV. Medlemsstaterna ska skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Registret ska innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Registret ska innehålla länkar till och vara tillgängligt från respektive webbplats för varje medlemsstats behöriga myndigheter.

↓ 2002/92/EG

3 Medlemsstaterna ska se till att registrering av försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare endast är möjlig om yrkeskraven i artikel 4 8 är uppfyllda.

Medlemsstaterna ska även se till att försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare som inte längre uppfyller dessa krav stryks ur registret. Den behöriga myndigheten ska regelbundet göra en översyn av registreringens giltighet. Vid behov ska hemmedlemsstaten ~~på lämpligt sätt~~ underrätta värdmedlemsstaten om denna strykning ur registret.

↓ ny

5. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna inte registrerar en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare såvida de inte har förvässat sig om att förmedlaren uppfyller kraven i artikel 8.

↓ 2002/92/EG

⇒ ny

4 De behöriga myndigheterna får till försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren utfärda ett dokument som gör det möjligt för alla som är intresserade att, genom att ta del av ~~det eller~~ ⇒ något av ⇐ de register som avses i punkt 2, kontrollera att denne är vederbörligen registrerad.

Detta dokument ska innehålla åtminstone de uppgifter som avses i artikel ~~12.1 a och b~~ 16 a och b och, om det gäller en juridisk person, namn på den eller de fysiska personer som avses i punkt 1 fjärde stycket.

Medlemsstaten ska kräva att dokumentet återlämnas till den utfärdande behöriga myndigheten när försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren inte längre är registrerad.

~~5. Registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall kunna inleda och bedriva försäkrings- och återförsäkringsförmedling inom gemenskapen med stöd av såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster.~~

↓ ny

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att ansökningar från förmedlare om att tas med i registret behandlas inom sex månader från det att en fullständig ansökan inlämnats, och att den sökande underrättas skyndsamt om beslutet.

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har infört lämpliga åtgärder som gör det möjligt för dem att övervaka huruvida försäkrings- och återförsäkringsförmedlare kontinuerligt uppfyller registreringskraven enligt detta direktiv.

7. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna begär följande uppgifter från försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som ett villkor för registrering:

(a) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för sådana aktieägare eller delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som har ett innehav i förmedlingsföretaget som överskrider 10 % och om hur stora dessa innehav är.

(b) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för personer som har nära förbindelser med försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren.

(c) Uppgifter som på ett tillfredsställande sätt visar att innehavet eller de nära förbindelserna inte hindrar de behöriga myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

8. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna vägrar registrering om lagar och andra författningar i ett tredjeland som reglerar en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilken eller vilka försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren har nära förbindelser, eller svårigheter att kontrollera efterlevnaden av dessa lagar och andra författningar, hindrar myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

KAPITEL III

FÖRENKLAT REGISTRERINGSFÖRFARANDE – DEKLARATION AV VERKSAMHET

Artikel 4

*Förfarande för att deklarerat utövande av försäkringsförmedling som sidoverksamhet;
yrkesmässig handläggning av skador eller värdering av skador*

1. Registreringskraven i artikel 3 ska inte tillämpas på försäkringsförmedlare som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet, förutsatt att förmedlarens verksamhet uppfyller samtliga följande villkor:
 - (a) Försäkringsförmedlarens huvudsakliga yrkesverksamhet är inte försäkringsförmedling.
 - (b) Försäkringsförmedlaren förmedlar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en produkt eller tjänst och som är tydligt identifierade i deklarationen.
 - (c) De berörda försäkringsprodukterna täcker inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd är underordnat det huvudsakliga försäkringsskyddet.
2. Registreringskraven i artikel 3 ska inte tillämpas på försäkringsförmedlare vars verksamhet enbart består i yrkesmässig handläggning av skador eller värdering av skador.
3. Försäkringsförmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat lämna en deklaration där de informerar den behöriga myndigheten om sin identitet, adress och yrkesverksamhet.
4. Förmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska omfattas av bestämmelserna i kapitlen I, III, IV, V, VIII och IX och artiklarna 15 och 16.

KAPITEL IV

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER OCH ETABLERINGSFRIHET

↓ 2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel 65

~~Anmälan av etablering eller tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater~~

~~☒ Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster ☒~~

1. Varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att för första gången inleda verksamhet ⇒ på en annan medlemsstats territorium ⇐ i ~~en eller flera medlemsstater~~ inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster ~~eller etableringsfriheten~~, ska ~~underrätta~~ ⇒ lämna följande uppgifter till ⇐ den behöriga myndigheterna ☒ myndigheten ☒ i ☒ sin ☒ hemmedlemsstat~~en~~.

~~Inom en månad efter denna anmälan skall dessa behöriga myndigheter underrätta de behöriga myndigheterna i de värdmedlemsstater som så önskar om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarens avsikt och samtidigt underrätta den berörda förmedlaren.~~

~~Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren får inleda sin verksamhet en månad efter den dag då han fått information av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om den underrättelse som avses i andra stycket. Förmedlaren får dock inleda sin verksamhet omedelbart om värdmedlemsstaten inte önskar bli underrättad.~~

~~2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen om de önskar bli underrättade i enlighet med punkt 1. Kommissionen skall i sin tur underrätta medlemsstaterna om detta.~~

~~3. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får vidta nödvändiga åtgärder för att på lämpligt sätt offentliggöra vilka villkor som, med hänsyn till allmänintresset, måste uppfyllas för att bedriva den berörda verksamheten inom deras territorier.~~

↓ ny

- (a) Namn, adress och eventuellt registreringsnummer.
- (b) Den eller de medlemsstater där förmedlaren avser att bedriva verksamhet.
- (c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
- (d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.

(e) Dokumentation av yrkeskunskap och kompetens.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.

Vid mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 1 ska värdmedlemsstaten godta tidigare erfarenheter av försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamhet, dokumenterade genom bevis på registrering eller deklARATIONER i hemmedlemsstaten, som bevisning för att nödvändig kunskap och kompetens innehas.

3. Bevis på tidigare registrering eller deklARATIONER ska fastställas med hjälp av bevisning för registrering som utfärdats eller deklARATIONER som mottagits av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den sökandes hemmedlemsstat, vilken den sökande ska lämna till stöd för sin ansökan till värdmedlemsstaten.
4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Artikel 6

Utövande av etableringsfriheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att utöva sin etableringsfrihet genom att etablera en filial på en annan medlemsstats territorium först ska underrätta sin hemmedlemsstats behöriga myndighet och lämna följande uppgifter till den:
 - (a) Namn, adress och, om tillämpligt, registreringsnummer.
 - (b) Den medlemsstat på vars territorium förmedlaren avser att etablera en filial eller en permanent närvaro.
 - (c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
 - (d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.
 - (e) Ett verksamhetsprogram med beskrivning av de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamheter som ska bedrivas och etableringsställets organisatoriska struktur, inbegripet uppgifter om agents identitet om förmedlaren avser att använda sådana.
 - (f) Den adress i värdmedlemsstaten där dokument kan erhållas.

(g) Namn på den person som ska ansvara för ledningen av etableringsstället eller den permanenta närvaron.

2. Såvida hemmedlemsstatens behöriga myndighet inte har skäl att anse att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren organisatoriska struktur eller ekonomiska situation är otillräcklig med tanke på den planerade förmedlingsverksamheten, ska den inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.
3. Om hemmedlemsstatens behöriga myndighet vägrar att vidarebefordra uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, ska den meddela försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skälen till denna vägran inom en månad efter att ha mottagit samtliga de uppgifter som avses i punkt 1.
4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Artikel 7

Uppdelning av befogenheter mellan hemmedlemsstater och värdmedlemsstater

1. Om en försäkringsförmedlares huvudsakliga verksamhetsställe är beläget i en annan medlemsstat kan den behöriga myndigheten i den medlemsstaten överenskomma med hemmedlemsstatens behöriga myndighet att den ska agera som behörig myndighet i hemmedlemsstaten i fråga om de skyldigheter som avses i kapitlen VI, VII och VIII. Om en sådan överenskommelse nås ska hemmedlemsstatens behöriga myndighet utan dröjsmål informera försäkringsförmedlaren och Eiopa.
2. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska åta sig ansvaret för att säkerställa att tillhandahållandet av tjänster från etableringsstället på dess territorium sker i enlighet med de skyldigheter som anges i kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel.

Värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska ha rätt att granska arrangemangen för etablering och begära de ändringar som är strikt nödvändiga för att myndigheten ska kunna kontrollera efterlevnaden av skyldigheterna enligt kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel, när det gäller de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som bedrivs av etableringsstället på dess territorium.

3. Om värdmedlemsstaten har skäl att dra slutsatsen att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som verkar på dess territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller via ett etableringsställe överträder någon av de skyldigheter som anges i detta direktiv, ska den meddela dessa slutsatser till

hemmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska vidta lämpliga åtgärder. Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för värdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- (a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska värdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- (b) Värdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där värdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

4. När en värdmedlemsstats behöriga myndigheter fastställer att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har ett etableringsställe på dess territorium överträder sådana lagar och andra författningar som antagits i den medlemsstaten i enlighet med de bestämmelser i detta direktiv som tilldelar befogenheter till en värdmedlemsstats behöriga myndigheter, ska dessa myndigheter kräva att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren upphör med sin överträdelse.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av värdmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för värdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- (a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska värdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att marknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- (b) Värdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där värdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

KAPITEL V

ANDRA ORGANISATIONSKRAV

↓ 2002/92/EG
⇒ ny

Artikel ~~48~~
Yrkeskrav ⇒ och organisationskrav ⇐

↓ 2002/92/EG
⇒ ny

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ⇒ , även de som har sådan verksamhet som sidoverksamhet, personer som utför yrkesmässig handläggning av skador och värdering och reglering av skador samt sådana anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling, ⇐ ska ha lämplig kunskap och kompetens enligt reglerna i förmedlarens ⇒ eller företagets ⇐ hemmedlemsstat ⇒ , så att de kan fullgöra sina uppgifter och skyldigheter på ett tillfredsställande sätt, samt kunna styrka lämplig yrkeserfarenhet som är relevant för komplexiteten hos de produkter de förmedlar ⇐ .

↓ ny

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling uppdaterar sin kunskap och kompetens via löpande fortbildning, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter på ett tillfredsställande sätt.

↓ 2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

~~Hemma~~ Medlemsstaterna får anpassa kraven på kunskaper och kompetens i förhållande till försäkrings- och återförsäkringsförmedlarens ⇒ särskilda ⇐ verksamhet och till de produkter som ~~distribueras~~ ⊗ förmedlas ⊗ , särskilt om förmedlaren bedriver en annan huvudsaklig yrkesverksamhet än försäkringsförmedling. I sådant fall får den berörda förmedlaren endast utöva försäkringsförmedling, om en försäkringsförmedlare som uppfyller villkoren i denna artikel eller ett försäkringsföretag tar fullt ansvar för ~~dennes~~ ⊗ förmedlarens ⊗ handlande.

Medlemsstaterna får i ~~fråga om~~ de fall som avses i artikel 3.1 andra stycket föreskriva att försäkringsföretaget $\Rightarrow$ eller försäkringsförmedlaren $\Leftarrow$ ska kontrollera att förmedlarnas kunskaper och kompetens stämmer överens med kraven i första stycket i denna punkt, samt att företaget eller förmedlaren i förekommande fall vid behov ska tillhandahålla sådana förmedlare en utbildning som motsvarar de krav som gäller för de produkter som erbjuds av dessa förmedlare.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett $\Rightarrow$ försäkrings $\Leftarrow$ företag $\Rightarrow$ eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare $\Leftarrow$ och som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. Medlemsstaterna ska se till att ett skäligt antal av de personer i ledningen för sådana företag som ansvarar för förmedlingen av försäkrings $\Rightarrow$ - och återförsäkrings $\Leftarrow$ produkter samt alla andra personer som direkt deltar i förmedlingen av försäkringar eller återförsäkringar kan styrka att de har de kunskaper och den kompetens som krävs för att utföra arbetet.

2. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlars $\Rightarrow$ samt anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling ska ha god $\Leftarrow$ ~~vandel ska vara god~~. Ett minimikrav är att de inte finns i polisregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för allvarliga brott med anknytning till egendomsbrott eller andra brott i samband med ekonomisk verksamhet, och de bör inte tidigare ha försatts i konkurs, såvida de inte har blivit rehabiliterade i enlighet med nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.1 andra stycket tillåta att försäkringsföretagen kontrollerar att försäkringsförmedlars vandel är god.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett $\Rightarrow$ försäkrings $\Leftarrow$ företag $\Rightarrow$ eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare $\Leftarrow$ och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. De ska dock se till att ledningen för sådana företag och all personal som direkt arbetar med försäkrings- eller återförsäkringsförmedling uppfyller kravet.

↓2002/92/EG (anpassad)

$\Rightarrow$ ny

3. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela ~~gemenskapens~~ $\boxtimes$ unionens $\boxtimes$ territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka ~~1 000 000~~ $\boxtimes$ 1 120 000 $\boxtimes$ euro per skada och totalt ~~1 500 000~~ $\boxtimes$ 1 680 000 $\boxtimes$ euro för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda kunderna mot försäkringsförmedlarens oförmåga att överföra premien till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbeloppet eller en återbetalning av premien till den försäkrade.

Detta ska göras på något eller flera av följande sätt:

- (a) Bestämmelser i lag eller avtal, varigenom medel som kunden betalat till förmedlaren ska betraktas som betalade till företaget, medan medel som företaget betalat till förmedlaren inte ska betraktas som betalade till kunden förrän kunden verkligen får dem.
 - (b) Ett krav på att försäkringsförmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst ~~15 000~~ ☒ 16 800 ☒ euro.
 - (c) Ett krav på att kundmedel ska överföras via strikt avskilda kundkonton och på att dessa konton inte får användas för att gottgöra andra fordringsägare i händelse av konkurs.
 - (d) Ett krav på att en garantifond ska upprättas.
5. Ett krav för att bedriva försäkrings- eller återförsäkringsförmedling ska vara att de yrkeskrav som anges i denna artikel ständigt är uppfyllda.
6. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav än de som anges i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är registrerade inom deras jurisdiktionsområde.
7. ~~⇒ Eiopa ska regelbundet se över ⇐ De~~ belopp som anges i punkterna 3 och 4 ~~skall regelbundet ses över~~ med hänsyn till utvecklingen av det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat. Den första översynen ska göras fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft, och därefter vart femte år efter den föregående översynen.

~~Beloppen skall anpassas automatiskt genom att beloppet i euro ökas med den procentuella ändringen av ovan angivet index från dagen för detta direktivs ikraftträdande till dagen för den första översynen eller från dagen för den senaste översynen till dagen för den nya översynen, och det skall avrundas uppåt till närmast hela euro.~~

Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn angående en anpassning av basbeloppen i euro enligt punkterna 3 och 4 som motsvarar den procentuella ändringen av det ovan angivna indexet från dagen för detta direktivs ikraftträdande till dagen för den första översynen eller från dagen för den senaste översynen till dagen för den nya översynen, och beloppet ska avrundas uppåt till närmaste hela euro.

Eiopa ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen fem år efter detta direktivs ikraftträdande, och de successiva översynerna ska läggas fram vart femte år efter den föregående översynstidpunkten.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

↓ ny

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33. I dessa delegerade akter ska följande specificeras:

- (a) Begreppet tillräcklig kunskap och kompetens hos förmedlaren för utförande av försäkringsförmedling med kunder, vilket avses i punkt 1 i denna artikel.
- (b) Lämpliga kriterier för fastställande av i synnerhet den nivå på yrkeskvalifikationer, erfarenheter och färdigheter som krävs för att bedriva försäkringsförmedling.
- (c) De åtgärder som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att uppdatera sin kunskap och kompetens via löpande fortbildning, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter på ett tillfredsställande sätt.

↓2002/92/EG

~~Artikel 5~~

~~Skydd för existerande rättigheter~~

~~Medlemsstaterna får föreskriva att de personer som utövade verksamhet som försäkringsförmedlare före den 1 september 2000 och som var inskrivna i register samt har utbildning och erfarenhet som motsvarar kraven i detta direktiv, automatiskt skall registreras i det register som kommer att skapas, när kraven som fastställs i artikel 4.3 och 4.4 är uppfyllda.~~

↓ ny

Artikel 9

Offentliggörande av regler för att skydda allmänintresset

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter på lämpligt sätt offentliggör de relevanta nationella bestämmelser för att skydda allmänintresset som är tillämpliga på bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling på deras territorier.

2. En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv ska säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser står i proportion till behovet av konsumentskydd. Medlemsstaterna ska kontinuerligt övervaka dessa bestämmelser så att de fortlöpande är proportionella.
3. Eiopa ska utforma ett standardiserat informationsblad för regler för att skydda allmänintresset vilket ska fyllas i av respektive medlemsstats behöriga myndigheter. Det ska innefatta länkar till webbplatser för de behöriga myndigheterna där information om regler för att skydda allmänintresset offentliggörs. De nationella behöriga myndigheterna ska uppdatera denna information regelbundet och Eiopa ska göra den tillgänglig på engelska, franska och tyska på sin webbplats, där samtliga nationella regler för att skydda allmänintresset ska kategoriseras i olika relevanta rättsområden.
4. Medlemsstaterna ska inrätta en enda kontaktpunkt som ska ansvara för tillhandahållande av information om regler för att skydda allmänintresset i respektive medlemsstat. En lämplig behörig myndighet bör utgöra en sådan kontaktpunkt.
5. Eiopa ska före den X X 20XX [tre år efter detta direktivs ikraftträdande] i en rapport granska och informera kommissionen om de regler för att skydda allmänintresset som offentliggjorts av medlemsstaterna i enlighet med denna artikel, mot bakgrund av behovet av att detta direktiv och den inre marknaden fungerar väl.

↓2002/92/EG

Artikel ~~7~~10
Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att se till att detta direktiv genomförs. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta, med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.
2. De myndigheter som avses i punkt 1 ska vara antingen offentliga myndigheter eller organ som erkänts i nationell lagstiftning eller av en offentlig myndighet som genom nationell lagstiftning har fått uttrycklig behörighet till detta. De får inte vara försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att genomföra sina uppgifter. Om det finns flera behöriga myndigheter på en medlemsstats territorium, ska medlemsstaten sörja för ett nära samarbete dem emellan, så att de kan utföra sina respektive uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 8

Påföljder

~~1. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för personer som utövar verksamhet som försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare utan att vara registrerade i en medlemsstat och som inte omfattas av artikel 1.2.~~

~~2. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utnyttjar försäkringsförmedlingstjänster eller återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av personer som inte är registrerade i någon medlemsstat och inte omfattas av artikel 1.2.~~

~~3. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte följer de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.~~

~~4. Detta direktiv skall inte påverka möjligheterna för en värdmedlemsstat att vidta erforderliga åtgärder för att inom sitt territorium förhindra eller beivra handlingar som strider mot bestämmelser i lagar eller andra författningar som utfärdats med hänsyn till allmänintresset. Sådana åtgärder skall innefatta möjligheten att hindra de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som överträder reglerna från att bedriva fortsatt verksamhet inom värdmedlemsstatens territorium.~~

~~5. Varje åtgärd som omfattar påföljder eller inskränkningar i en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlars verksamhet skall vederbörligen motiveras och delges den berörda förmedlaren. Varje sådan åtgärd skall kunna prövas av domstol i den medlemsstat där åtgärden har beslutats.~~

Artikel 911

Utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. De behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna ska samarbeta för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på rätt sätt.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om de försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som blivit föremål för en sådan påföljd som avses i ~~artikel 8.3 eller en sådan åtgärd som avses i artikel 8.4~~ X kapitel VIII X, och om sådan information kan få till följd att förmedlaren stryks ~~ur från~~ registret över sådana förmedlare. De behöriga myndigheterna får dessutom utbyta relevant information på begäran av någon av dem.

3. Alla personer som tar emot eller lämnar ut information i samband med detta direktiv ska vara bundna av tystnadsplikt på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG ~~av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiven 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring)(10)~~ och artikel 15 i rådets direktiv 92/96/EEG ~~av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet)(11).~~

*Artikel ~~10~~12
Klagomål*

Medlemsstaterna ska se till att det inrättas förfaranden som innebär att kunder och andra berörda parter, särskilt konsumentorganisationer, kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare $\Rightarrow$ och försäkrings- och återförsäkringsföretag $\Leftarrow$. Klagomålen ska under alla omständigheter besvaras.

↓2002/92/EG

*Artikel ~~11~~13
Tvistlösning utanför domstol*

↓2002/92/EG (anpassad)
 $\Rightarrow$ ny

1. Medlemsstaterna ska ~~uppmuntra inrättandet av~~ $\boxtimes$ se till att det inrättas $\boxtimes$ lämpliga, ~~och~~ effektiva, $\Rightarrow$ opartiska och oberoende $\Leftarrow$ förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol avseende tvister mellan försäkringsförmedlare och kunder, $\Rightarrow$ och mellan försäkringsföretag och kunder $\Leftarrow$, i förekommande fall med hjälp av befintliga organ. $\Rightarrow$ Medlemsstaterna ska också se till att alla försäkringsföretag och försäkringsförmedlare deltar i förfaranden för tvistlösning utanför domstol, när följande villkor är uppfyllda:

- (a) Förfarandet resulterar inte i ett bindande beslut.
- (b) Preskriptionstiden för att väcka talan vid domstol upphör att löpa under den tid som förfarandet för alternativ tvistlösning pågår.
- (c) Perioden för preskription av fordran upphör att löpa under den tid som förfarandet pågår.
- (d) Förfarandet är gratis eller är tillgängligt till en låg kostnad.
- (e) Parterna kan få tillträde till förfarandet på annat sätt än genom elektroniska medel.

(f) I undantagsfall är interimistiska åtgärder möjliga när situationens brådskande karaktär kräver det. ⇐

2. Medlemsstaterna ska ~~uppmuntra~~ ☒ se till att ☒ dessa organ ~~att~~ samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister.

~~Artikel 16-14~~
~~Genomförande~~

☒ Begränsning av användningen av förmedlare ☒

↓ 2002/92/EG
⇒ ny

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings ⇒ - och återförsäkrings ⇐ företag ⇒ och försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ⇐ endast utnyttjar sådana försäkringsförmedlingstjänster och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller av sådana personer som avses i artikel 1.2 ⇒ eller som har slutfört det deklarationsförfarande som avses i artikel 4 ⇐ .

KAPITEL VI ~~III~~

↓ 2002/92/EG (anpassad)

INFORMATIONSKRAV ~~FÖR FÖRMEDLARE~~ ☒ OCH UPPFÖRANDEREGLER ☒

↓ ny

Artikel 15

Allmän princip

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning agerar hederligt, opartiskt och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse.
2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Reklammaterial ska lätt kunna identifieras som reklammaterial.

↓ 2002/92/EG
⇒ ny

Artikel ~~12~~16

⇒ Allmän ⇐ ~~Information som ska lämnas av försäkringsförmedlaren~~ ⇒ eller
försäkringsföretaget ⇐

↓ ny

Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer följande:

- (a) Försäkringsförmedlare – däribland anknutna försäkringsförmedlare – ska innan ett försäkringsavtal ingås lämna följande information till kunder:
- i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är en försäkringsförmedlare.
 - ii) Uppgift om huruvida förmedlaren ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
-

↓ 2002/92/EG

- ~~eiii)~~ De förfaranden som avses i artikel ~~10~~ 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, och, ~~om det är lämpligt,~~ om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel ~~10~~ 13.
-

↓ ny

- iv) Det register där företaget finns med och hur man kan kontrollera att företaget är registrerat.
 - v) Uppgift om huruvida förmedlaren företräder kunden eller agerar för försäkringsföretagets räkning.
- (b) Försäkringsföretag ska innan ett försäkringsavtal ingås lämna följande information till kunder:
- i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är ett försäkringsföretag.
 - ii) Uppgift om huruvida företaget ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
 - iii) De förfaranden som avses i artikel 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsföretag, och om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 13.

↓2002/92/EG (anpassad)

Artikel 17
☒ Intressekonflikter och öppenhet ☒

↓2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

1. Innan ett ~~första~~ försäkringsavtal ingås ~~och vid behov när det ändras eller förnyas~~, ska försäkringsförmedlaren ⇒ – däribland anknutna försäkringsförmedlare – ⇐ lämna information till kunden åtminstone om följande:

~~(a) Sin identitet och adress.~~

~~(b) Det register där han är upptagen och hur man kan kontrollera att han är registrerad.~~

~~ea)~~ Om ~~han~~ ☒ förmedlaren ☒, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet i ett visst försäkringsföretag.

~~eb)~~ Om ett visst försäkringsföretag eller ett moderbolag till ett visst försäkringsföretag, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet hos försäkringsförmedlaren.

↓2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

~~c)~~ Dessutom skall försäkringsförmedlaren ⇒ I ⇐ i fråga om det avtal som erbjuds ☒ föreslås ☒ ~~informera kunden~~ uppgift om huruvida

i) ~~han~~ ☒ förmedlaren ☒ ger råd på grundval av den skyldighet att erbjuda ☒ på grundval av ☒ en opartisk analys ~~som avses i punkt 2~~, eller

↓2002/92/EG (anpassad)

ii) ~~han~~ ☒ förmedlaren ☒ är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag, varvid ~~han förmedlaren på kundens begäran~~ ska lämna ut namnen på dessa försäkringsföretag, eller

iii) ~~han~~ ☒ förmedlaren ☒ inte är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag och inte ger råd på grundval av den skyldighet att erbjuda ☒ på grundval av ☒ en opartisk analys ~~som avses i punkt 2~~. I

så fall ska han förmedlaren på kundens begäran lämna ut namnen på de företag med vilka han eller hon får bedriva och bedriver verksamhet.

~~I de fall där det föreskrivs att vissa uppgifter endast skall meddelas på kundens begäran, skall denne informeras om sin rätt att begära sådana uppgifter.~~

↓ ny

- d) Arten av den ersättning som mottas för försäkringsavtalet.
 - e) Uppgift om huruvida förmedlaren avseende försäkringsavtalet arbetar
 - i) på grundval av en avgift, dvs. att ersättningen betalas direkt av kunden, eller
 - ii) på grundval av en provision av något slag, dvs. att ersättningen ingår i försäkringspremien, eller
 - iii) på grundval av en kombination av de sätt som anges i led i och ii.
 - f) I de fall förmedlaren mottar en avgift eller en provision av något slag, det fulla beloppet av ersättningen för de försäkringsprodukter som erbjuds eller övervägs eller, om det exakta beloppet inte kan fastställas, grunden för beräkning av hela avgiften eller provisionen eller kombinationen av avgift och provision.
 - g) I de fall provisionen baseras på uppnåendet av överenskomna mål eller trösklar angående förmedlarens försäljning av försäkringar från en viss försäkringsgivare, uppgift om dessa mål eller trösklar samt de belopp som ska utbetalas när de uppnås.
2. Genom undantag från punkt 1 f och under en period av fem år från den dag då detta direktiv träder i kraft ska en förmedlare av försäkringsavtal som inte ingår i någon av de klasser som anges i bilaga I till direktiv 2002/83/EG, innan ett försäkringsavtal ingås och om förmedlaren ersätts genom en avgift eller provision,
- (a) informera kunden om detta belopp eller, om det exakta beloppet inte kan fastställas, grunden för beräkning av avgiften eller provisionen eller kombinationen av avgift och provision, om kunden begär detta,
 - (b) informera kunden om dennes rätt att begära den information som avses i led a.
3. Försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren ska också informera kunden om arten av och grunden för beräkning av alla rörliga ersättningar som erhålls av dess anställda för distribution och handläggning av försäkringsprodukten i fråga.
4. Även i de fall kunden gör betalningar inom ramen för försäkringsavtalet efter dess ingående, ska försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren lämna information i enlighet med denna artikel i samband med varje sådan betalning.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33. I dessa delegerade akter ska följande specificeras:
- (a) Lämpliga kriterier för fastställande av hur kunden ska informeras om ersättningar till förmedlaren – inklusive prestationsbaserade provisioner – i enlighet med punkt 1 f och g och punkt 2 i denna artikel.
 - (b) Lämpliga kriterier för fastställande av särskilt grunden för beräkning av hela avgiften eller provisionen eller kombinationen av avgift och provision.
 - (c) De åtgärder som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att informera kunder om sina ersättningar.

↓ 2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~12~~18

⇒ Rådgivning och standarder för försäljning utan rådgivning ⇐

31. Innan ett försäkringsavtal ingås ska försäkringsförmedlaren ⇐ – däribland anknuten försäkringsförmedlare – eller försäkringsföretaget ⇐, ~~särskilt~~ på grundval av de uppgifter kunden har lämnat, ~~även~~ även ~~specifika~~ specificera
- a) ☒ identifiera ☒ kundens krav och behov, ~~och ange~~
 - b) ☒ ange för kunden ☒ skälen till varje råd som ges ~~kunden~~ beträffande en viss ☒ bestämd ☒ försäkringsprodukt ⇐, om sådana råd ges ⇐.
32. ~~Denna redovisning~~ ⇐ uppgifter som avses i punkt 1 a och b ⇐ ska anpassas till ~~den~~ erbjudna försäkringsavtalets ☒ produktens ☒ komplexitet ⇐ och graden av ekonomisk risk för kunden ⇐.

↓ 2002/92/EG (anpassad)
⇒ ny

33. När försäkringsförmedlaren ⇐ eller försäkringsföretaget ⇐ informerar kunden om att ~~han~~ ☒ de ☒ ger råd på grundval av en opartisk analys, ~~är han skyldig att~~ ☒ ska de ☒ ge detta råd på grundval av en analys av ett så stort antal av de försäkringsavtal som finns på marknaden som gör det möjligt för ~~honom~~ ☒ dem ☒ att ge en rekommendation i enlighet med yrkesmässiga kriterier om vilket försäkringsavtal som skulle passa kundens behov.

↓ ny

4. Innan ett avtal ingås och oavsett om rådgivning sker, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ge kunden relevant information om försäkringsprodukten

på ett förståeligt sätt så att denne kan fatta ett välgrundat beslut, samtidigt som de beaktar försäkringsproduktens komplexitet och typen av kund.

↓2002/92/EG (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~12~~ 19

⇒ Undantag från informationsplikt och flexibilitetsregel ⇐

41. Den information som avses i ~~punkterna 1-3~~ ☒ artiklarna 16, 17 och 18 ☒ behöver inte lämnas när försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget förmedlar försäkringar mot stora risker, ~~eller~~ när det rör sig om förmedling av återförsäkringsförmedlare ☒ eller återförsäkringsföretag eller när det rör sig om professionella kunder i enlighet med bilaga ☒.
52. Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare bestämmelser avseende de ~~villkor om informationskrav~~ som ~~föreskrivs~~ avses i ~~punkt 1~~ ☒ artiklarna 16, 17 och 18 ☒, förutsatt att dessa bestämmelser överensstämmer med ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒. Medlemsstaterna ska informera ☒ Eiopa och ☒ kommissionen om ~~de~~ ☒ dessa ☒ nationella bestämmelser ~~som avses i första stycket~~.
3. För att på alla sätt åstadkomma en hög grad av insyn ska ~~kommissionen~~ ☒ Eiopa ☒ se till att de nationella bestämmelser som den informeras om även meddelas konsumenterna, ~~och~~ försäkringsförmedlarna ☒ och försäkringsföretagen ☒.

↓2002/92/EG (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~13~~ 20

Former för informationen

1. All information som ska lämnas enligt artiklarna ~~12~~ ☒ 16, 17 och 18 ☒ ska ~~lämnas till kunden~~ ska meddelas ☒ kunderna ☒
- (a) på papper ~~eller annat varaktigt medium som kunden har tillgång till och kan utnyttja,~~
- (b) klart och korrekt på ett sätt som är förståeligt för kunden, ☒ och ☒

↓2002/92/EG

⇒ ny

- (c) på ett officiellt språk i den medlemsstat ☒ där risken är belägen eller den medlemsstat ☒ där åtagandet görs eller på ett annat språk som parterna har kommit överens om. ☒ Informationen ska ges gratis. ☒

2. Genom undantag från punkt 1 a får den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas till kunden på ett av följande medier:
 - (a) På ett varaktigt medium annat än papper, när villkoren i punkt 4 är uppfyllda.
 - b) På en webbplats, när villkoren i punkt 5 är uppfyllda.
3. När den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats ska emellertid på begäran ett pappersexemplar lämnas till kunden gratis.
4. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på ett varaktigt medium annat än papper när följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Användningen av det varaktiga mediet är lämplig med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.
 - (b) Kunden har fått välja mellan information på papper och på ett varaktigt medium, och har valt det sistnämnda.
5. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på en webbplats om den tillställs kunden personligen eller om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Lämnandet av den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 på en webbplats är lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.
 - (b) Kunden har gått med på att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på en webbplats.
 - (c) Kunden har på elektronisk väg underrättats om adressen till webbplatsen och den plats på webbplatsen där denne kan få tillträde till den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18.
 - (d) Det är säkerställt att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 är tillgänglig på webbplatsen under en så lång period som kunden rimligen kan förväntas behöva den.
6. För tillämpningen av punkterna 4 och 5 ska lämnandet av information på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats anses vara lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden, om det finns bevisning för att kunden har regelbunden tillgång till internet. Om kunden tillhandahåller en e-postadress för affärsförbindelserna i fråga ska detta betraktas som sådan bevisning.

↓2002/92/EG (anpassad)

⇒ ny

73. Vid telefonförsäljning ska förhandsinformationen till kunden överensstämma med ~~gemenskapsregler~~ ☒ unionsregler ☒ som är tillämpliga på distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. Dessutom ska information lämnas till kunden i enlighet med punkt 1 ⇒ eller 2 ⇐ omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.
-

↓ ny

Artikel 21

Korsförsäljning

1. Medlemsstaterna ska tillåta paketförsäljning men inte kopplingsförbehåll.
2. När en försäkringstjänst eller försäkringsprodukt erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller produkt i ett paket ska försäkringsföretaget eller, i tillämpliga fall, försäkringsförmedlaren erbjuda kunden och informera denne om att det är möjligt att köpa beståndsdelarna i paketet separat, och lämna information om kostnader och avgifter för respektive beståndsdel i paketet som kan köpas separat genom eller av företaget eller förmedlaren.
3. Eiopa ska senast den 31 december [20XX] utforma och därefter regelbundet uppdatera riktlinjer för granskning och tillsyn av metoder med korsförsäljning, och särskilt ange de situationer där korsförsäljning inte är förenlig med skyldigheterna enligt artiklarna 16, 17 och 18 eller punkt 1 i denna artikel.

KAPITEL VII

YTTERLIGARE KONSUMENTSKYDDSKRAV FÖR FÖRSÄKRINGSPRODUKTER MED INVESTERINGSINSLAG

Artikel 22

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs ytterligare krav på försäkringsförmedling när den i samband med försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag bedrivs av

- (a) en försäkringsförmedlare,
- (b) ett försäkringsföretag.

Artikel 23

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet deras chefer, anställda och anknutna försäkringsförmedlare eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem i ett kontrollförhållande, och å andra sidan deras kunder, eller intressekonflikter mellan kunder, som uppstår vid bedrivande av försäkringsförmedling.
2. Om de åtgärder som försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget vidtar för att efterleva artiklarna 15, 16 och 17 inte är tillräckliga för att med rimliga garantier förebygga risken för att kunders och potentiella kunders intressen skadas till följd av intressekonflikter, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tydligt informera kunden om intressekonflikternas allmänna karaktär eller ursprung innan affärstransaktioner genomförs för kundens räkning.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att specificera följande:
 - (a) De åtgärder och ändamålsenliga organisatoriska och administrativa arrangemang som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag rimligen kan förväntas genomföra för att identifiera, förebygga, hantera och informera om intressekonflikter i samband med försäkringsförmedling.
 - (b) Lämpliga kriterier för fastställande av de typer av intressekonflikter som kan skada intresset hos kunder eller potentiella kunder till försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Artikel 24

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning agerar hederligt, opartiskt och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och i synnerhet iakttar de principer som anges i denna artikel och artikel 25.
2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Reklammaterial ska lätt kunna identifieras som reklammaterial.
3. Kunder och potentiella kunder ska få lämplig information om följande:
 - (a) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget och dess tjänster. När rådgivning sker ska det anges huruvida råden ges på oberoende grund och om de baseras på en bred eller mer begränsad analys av marknaden, och huruvida försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att tillhandahålla kunden en löpande bedömning av den rekommenderade försäkringsprodukternas lämplighet för denne.

- (b) Försäkringsprodukter och föreslagna placeringsstrategier. Detta bör innefatta lämplig vägledning om och varningar för de risker som är förknippade med investeringar i dessa produkter eller särskilda placeringsstrategier.
 - (c) Kostnader och tillhörande avgifter.
4. Den information som avses i denna artikel bör lämnas på ett förståeligt sätt så att kunder eller potentiella kunder får rimliga möjligheter att förstå arten av och riskerna med den specifika försäkringsprodukt som erbjuds och följaktligen blir i stånd att fatta välgrundade investeringsbeslut. Denna information får lämnas i standardiserad form.
5. När försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag informerar kunder om att råd om försäkringar ges på oberoende grund ska följande gälla:
- (a) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska bedöma ett tillräckligt stort antal av de försäkringsprodukter som är tillgängliga på marknaden. Försäkringsprodukterna bör vara diversifierade med avseende på deras typ och berörda försäkringsgivare eller produktleverantörer och det bör inte röra sig om enbart sådana försäkringsprodukter som erbjuds eller tillhandahålls av enheter som har nära förbindelser med försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.
 - (b) För tillhandahållandet av tjänsten till kunden får försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget inte godta eller ta emot avgifter, provisioner eller andra ekonomiska ersättningar som utbetalas eller lämnas av en tredje part eller av en person som agerar för en tredje parts räkning.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 med avseende på åtgärder för att säkerställa att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag iakttar de principer som anges i denna artikel när de utför försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande specificeras:
- (a) Arten av den eller de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
 - (b) Arten av de produkter som erbjuds eller övervägs, inklusive olika typer av försäkringsprodukter.

Artikel 25

Bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet och rapportering till kunder

1. När de ger råd ska försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skaffa nödvändig information om kundens eller den potentiella kundens kunskaper och erfarenheter på området av betydelse för den specifika typen av produkt eller tjänst samt om kundens eller den potentiella kundens ekonomiska situation och placeringsmål, på grundval av vilket försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bör rekommendera de försäkringsprodukter som är lämpliga för kunden eller den potentiella kunden.

2. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag, när de utför försäkringsförmedling i samband med försäljning utan rådgivning, begär att kunden eller den potentiella kunden lämnar information om sina kunskaper och erfarenheter på investeringsområdet av betydelse för den specifika typ av produkt eller tjänst som erbjuds eller efterfrågas, så att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kan bedöma huruvida den tänkta försäkringstjänsten eller försäkringsprodukten är ändamålsenlig för kunden.

Om försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget på grundval av den information som mottagits enligt föregående stycke anser att produkten eller tjänsten inte är ändamålsenlig för kunden eller den potentiella kunden, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget varna kunden eller den potentiella kunden. Denna varning får ges i standardiserad form.

När kunder eller potentiella kunder inte lämnar den information som avses i första stycket eller om de lämnar otillräcklig information om sina kunskaper och erfarenheter, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget varna dem om att de inte kan fastställa huruvida den tänkta tjänsten eller produkten är ändamålsenlig för dem. Denna varning får ges i standardiserad form.

3. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska upprätta ett register som innehåller det eller de dokument, t.ex. avtal, som har överenskommit mellan försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden och som beskriver parternas respektive rättigheter och skyldigheter och de övriga villkor enligt vilka försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att tillhandahålla kunden sina tjänster. Parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet kan anges genom en hänvisning till andra dokument eller juridiska texter.
4. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska tillhandahålla kunder tillfredsställande rapporter om de tjänster som dessa tillhandahålls. Denna rapportering ska innefatta regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av de berörda försäkringsprodukternas art och komplexitet och arten av de tjänster som kunden tillhandahållits, och ska, i tillämpliga fall, innefatta uppgifter om kostnader för de transaktioner och tjänster som utförts för kundens räkning. När de ger råd ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget specificera hur de avgivna råden motsvarar kundens personliga egenskaper.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att säkerställa att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag iakttar de principer som anges i denna artikel när de utför försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande specificeras:
 - (a) Arten av den eller de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
 - (b) Arten av de produkter som erbjuds eller övervägs, inklusive olika typer av försäkringsprodukter.

KAPITEL VIII

PÅFÖLJDER OCH ÅTGÄRDER

Artikel 26

Administrativa påföljder och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att deras administrativa påföljder och åtgärder är effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska se till att i de fall försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare överträder skyldigheter som gäller för dem ska administrativa påföljder och åtgärder kunna tillämpas på ledamöter av deras ledningsorgan och på alla andra fysiska eller juridiska personer som enligt den nationella lagstiftningen är ansvariga för överträdelsen.
3. De behöriga myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Vid utövandet av sina befogenheter att utfärda påföljder ska de behöriga myndigheterna samarbeta nära med varandra för att säkerställa att påföljder eller åtgärder leder till önskade resultat och samordna sina insatser när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 27

Offentliggörande av påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga myndigheten utan onödigt dröjsmål offentliggör alla påföljder och åtgärder som beslutats vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för att genomföra detta direktiv, däribland information om överträdelsens typ och art och ansvariga personers identitet, om inte ett sådant offentliggörande allvarligt skulle äventyra försäkrings- och återförsäkringsmarknadernas funktion. Om ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna en oproportionellt stor skada ska de behöriga myndigheterna offentliggöra påföljderna på anonym grund.

Artikel 28

Överträdelser

1. Denna artikel ska tillämpas på följande aktörer:
 - (a) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte är registrerade i en medlemsstat och inte omfattas av artikel 1.2 eller artikel 4.
 - (b) Personer som bedriver försäkringsverksamhet som sidoverksamhet utan att ha lämnat en deklaration enligt artikel 4 eller som har lämnat en sådan deklaration men inte uppfyller villkoren i artikel 4.
 - (c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som använder sådana personers försäkrings- eller

återförsäkringsförmedlingstjänster som varken är registrerade i en medlemsstat eller avses i artikel 1.2 och inte har lämnat en deklaration enligt artikel 4.

- (d) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har erhållit registrering på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid med artikel 3.
- (e) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som inte iakttar bestämmelserna i artikel 8.
- (f) Försäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte iakttar uppförandereglerna enligt kapitlen VI och VII.

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa påföljder och åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 inbegriper minst följande:

- (a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den berörda fysiska eller juridiska personen och överträdelsens art.
- (b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
- (c) I fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, återkallelse av registrering i enlighet med artikel 3.
- (d) Ett förbud mot alla ledamöter i ledningsorganet för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller mot alla andra fysiska personer, som hålls ansvariga för överträdelsen, att utföra arbetsuppgifter hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- (e) I fråga om juridiska personer, administrativa ekonomiska påföljder på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under föregående räkenskapsår. Om den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för moderföretaget med det yttersta ägarintresset under föregående räkenskapsår.
- (f) I fråga om fysiska personer, administrativa ekonomiska påföljder på upp till 5 000 000 euro eller, i de medlemsstater där euro inte är officiell valuta, motsvarande värde i nationell valuta på den dag då detta direktiv träder i kraft.

Om den fördel som erhållits genom överträdelsen kan fastställas ska medlemsstaterna säkerställa att maximinivån inte är lägre än två gånger beloppet av den fördelen.

Artikel 29
Effektiv tillämpning av påföljder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativ påföljd eller åtgärd och nivån på en administrativ ekonomisk påföljd, beaktar alla relevanta omständigheter, däribland följande:
 - (a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - (b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
 - (c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ekonomiska bärkraft, som den indikeras genom den juridiska personens totala omsättning eller den fysiska personens årsinkomst.
 - (d) Omfattningen av de fördelar som erhållits eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan fastställas.
 - (e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
 - (f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - (g) Tidigare överträdelser från den ansvariga fysiska eller juridiska personens sida.
2. Eiopa ska utfärda riktlinjer för de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 om de typer av administrativa åtgärder och påföljder som ska användas och nivån på administrativa ekonomiska påföljder.
3. Detta direktiv ska inte påverka befogenheterna för en värdmedlemsstat att vidta lämpliga åtgärder för att på sitt territorium förebygga eller beivra handlingar som strider mot bestämmelser i lagar eller andra författningar som antagits för att skydda allmänintresset. Sådana åtgärder ska innefatta möjligheten att hindra de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som överträder reglerna från att bedriva fortsatt verksamhet på värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 30
Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter etablerar effektiva system för att uppmuntra rapportering av överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för genomförande av detta direktiv till behöriga myndigheter.
2. Dessa system ska åtminstone omfatta följande:
 - (a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter och uppföljning av dem.
 - (b) Lämpligt skydd för anställda hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller hos försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avslöjar överträdelser som begåtts inom organisationen.

- (c) Skydd av personuppgifter för både den person som rapporterar en överträdelse och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 95/46/EG.

Artikel 31

Information till Eiopa om påföljder

1. Medlemsstaterna ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa åtgärder eller påföljder som beslutats i enlighet med artikel 26.

Eiopa ska offentliggöra denna information i en årlig rapport.

2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller påföljd ska den samtidigt informera Eiopa om denna.

3. Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfaranden och formulär för att lämna information enligt denna artikel.

Eiopa ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [XX/ sex månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft/börjar tillämpas].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

↓2002/92/EG

KAPITEL ~~IV~~ IX

SLUTBESTÄMMELSER

~~Artikel 14~~

~~Domstolsprövning~~

~~Medlemsstaterna skall se till att de beslut som fattas när det gäller en försäkringsförmedlare, en återförsäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag enligt de bestämmelser i lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv kan prövas i domstol.~~

Artikel 32

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska tillämpa direktiv 95/46/EG på den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv.
2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på den behandling av personuppgifter som utförs av Eiopa i enlighet med detta direktiv.

Artikel 33

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 34 med avseende på artiklarna 8, 17, 23, 24 och 25.

Artikel 34

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 17, 23, 24 och 25 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8, 17, 23, 24 och 25 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8, 17, 23, 24 och 25 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35
Översyn och utvärdering

1. Kommissionen ska göra en översyn av detta direktiv fem år efter det att det trätt i kraft. Översynen ska innefatta en allmän översikt över den praktiska tillämpningen av de regler som anges i detta direktiv med vederbörlig hänsyn till utvecklingen på marknaderna för investeringsprodukter för icke-professionella investerare och erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av detta direktiv, förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter och [MIFID II]. Översynen ska diskutera möjligheterna att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på de produkter som omfattas av direktiv 2003/41/EG. Översynen ska även innefatta en särskild analys av effekterna av artikel 17.2, med beaktande av konkurrenssituationen på marknaden för förmedlingstjänster för avtal som inte ingår i någon av de klasser som anges i bilaga I till direktiv 2002/83/EG, och av effekterna av de skyldigheter som avses i artikel 17.2 på försäkringsförmedlare som är små och medelstora företag.
2. Efter samråd med gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kommissionen lägga fram en första rapport till Europaparlamentet och rådet.
3. Senast den X X 20XX [fyra år efter detta direktivs ikraftträdande] och därefter minst en gång vartannat år ska Eiopa utarbeta en andra rapport om tillämpningen av detta direktiv. Innan Eiopa offentliggör sin rapport ska samråd ske med Esma.
4. I en tredje rapport som ska utarbetas senast den X X 20XX [två år efter detta direktivs ikraftträdande] ska Eiopa göra en utvärdering av försäkringsförmedlingsmarknadernas struktur.
5. I en rapport som Eiopa ska utarbeta senast den X X 20XX [fyra år efter detta direktivs ikraftträdande], och som avses i punkt 3, ska Eiopa granska huruvida de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.1 har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina arbetsuppgifter.
6. I den rapport som avses i punkt 3 ska åtminstone följande frågor behandlas:
 - (a) Förändringar av försäkringsförmedlingsmarknadernas struktur.
 - (b) Förändringar i mönstret för gränsöverskridande verksamhet.
 - (c) En interimbedömning av huruvida kvaliteten på rådgivning och försäljningsmetoder har förbättrats och av effekterna av detta direktiv på de försäkringsförmedlare som är små och medelstora företag.
7. Denna rapport ska även innehålla en utvärdering från Eiopas sida av effekterna av detta direktiv.

↓2002/92/EG (anpassad) ⇒ ny

Artikel 1636
Genomförlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ~~detta direktiv~~ ⇒ artiklarna [1-39] i och bilaga I till direktivet senast den [datum] ⇐ ~~före 15 januari 2005~~. De ska ~~genast underrätta~~ ☒ till ☒ kommissionen ⇒ genast överlämna texten till dessa bestämmelser ⇐ ~~om detta~~.

⇒ När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de ⇐ ~~Dessa bestämmelser skall~~ innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ⇒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävts genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. ⇐ Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ⇒ och om hur uppgiften ska formuleras ⇐ ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de ⇒ ~~centrala bestämmelser i nationell lagstiftning~~ ⇐ ~~lagar och andra författningar~~ som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv ~~samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits~~.

Artikel 1537
Upphävande

Direktiv ~~77/92/EEG~~ ☒ 2002/92/EG ☒ ska upphöra att gälla med verkan från och med [dag för antagande 20XX] ~~det datum som anges i artikel 16.1~~ ⇒ , utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av det direktivet med nationell lagstiftning. ⇐

↓ ny

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

↓2002/92/EG (anpassad) ⇒ ny

Artikel 1738
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft ~~samma dag som det offentliggörs~~ ⇒ den tjugonde dagen ⇐ ~~efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas~~ ☒ unionens ☒ officiella tidning.

↓2002/92/EG

*Artikel ~~1839~~
Adressater*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

BILAGA I **PROFESSIONELLA KUNDER**

En professionell kund är en kund som har de erfarenheter och kunskaper som krävs för att fatta egna beslut och korrekt bedöma riskerna med olika transaktioner. För tillämpningen av detta direktiv bör följande aktörer betraktas som professionella i fråga om samtliga försäkringstjänster, försäkringsverksamheter och försäkringsprodukter:

1. Enheter som är underkastade auktorisation eller reglering för att få verka på de finansiella marknaderna. Nedanstående förteckning bör anses omfatta alla auktoriserade enheter som bedriver sådan verksamhet som utmärker de nämnda kategorierna: enheter som auktoriserats av en medlemsstat enligt ett direktiv, enheter som auktoriserats eller regleras av en medlemsstat utan hänvisning till ett direktiv och enheter som auktoriserats eller regleras av ett tredjeland.
 - (a) Kreditinstitut.
 - (b) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och värdepappersföretag.
 - (c) Andra auktoriserade eller reglerade finansinstitut.
 - (d) Försäkrings- och återförsäkringsföretag.
 - (e) Företag för kollektiva investeringar och deras förvaltningsbolag.
 - (f) Pensionsfonder och deras förvaltningsbolag.
 - (g) Råvaruhandlare och råvaruderivathandlare.
 - (h) Lokala företag.
 - (i) Andra institutionella placerare.
2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:
 - Balansomslutning: EUR 20 000 000
 - Nettoomsättning: EUR 40 000 000
 - Kapitalbas: EUR 2 000 000.
3. Nationella och regionala regeringar, däribland offentliga organ för förvaltning av offentliga skulder på nationell eller regional nivå, centralbanker, internationella och överstatliga institutioner som Världsbanken, IMF, ECB, EIB och liknande internationella organisationer.
4. Andra institutionella investerare vars huvudverksamhet är att investera i finansiella instrument, inklusive enheter som ägnar sig åt värdepapperisering av tillgångar eller andra finansiella transaktioner. Ovannämnda enheter betraktas som professionella.

De måste dock tillåtas att begära behandling som icke-professionella kunder, och företag får samtycka till att erbjuda en högre skyddsnivå. När en kund till ett företag är ett företag som avses ovan, måste det förstnämnda företaget före varje tillhandahållande av tjänster meddela kunden att denne på grundval av den information företaget besitter betraktas som professionell kund och kommer att behandlas som en sådan, om inte företaget och kunden avtalar något annat. Företaget måste också upplysa kunden om att denne kan begära en ändring av avtalsvillkoren för att få en högre skyddsnivå.

De kunder som betraktas som professionella har ansvar för att begära en högre skyddsnivå om de anser sig ur stånd att korrekt bedöma eller hantera berörda risker. Denna högre skyddsnivå tillhandahålls när kunder som betraktas som professionella ingår ett skriftligt avtal med företaget om att de med avseende på de tillämpliga uppförandereglerna inte ska betraktas som professionella kunder. I ett sådant avtal bör det anges huruvida detta gäller en eller flera särskilda tjänster eller transaktioner eller ett eller flera produkt- eller transaktionsslag.

BILAGA II

FÖRKLARANDE DOKUMENT

Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.

När det gäller detta direktiv anser kommissionen det vara motiverat att sådana dokument översänds, av följande skäl:

Direktivets och den berörda sektorns komplexitet:

Området försäkringar och distribution av försäkringsprodukter är särskilt komplicerat och kan vara i hög grad tekniskt för yrkespersoner utan specialkunskaper. I avsaknad av väl strukturerade förklarande dokument skulle uppgiften att kontrollera införlivandet ta oproportionellt mycket tid. Detta förslag utgör en översyn där försäkringsförmedlingsdirektivet omarbetas. Även om många av bestämmelserna inte har ändrats innehållsmässigt har ett antal nya bestämmelser införts och ett antal befintliga bestämmelser ändrats eller strukits. Textens struktur, form och presentation är helt ny. Den nya strukturen är nödvändig för att reglerna ska bli tydligare och anges i en mer logisk ordningsföljd, men medför ett behov av ett strukturerat tillvägagångssätt under övervakningen av införlivandet.

Vissa bestämmelser i det föreslagna direktivet kan potentiellt inverka på ett antal områden i medlemsstaternas nationella rättsordningar, exempelvis bolags-, handels- eller skatterätt. Även nationella regler på sekundär nivå, däribland förordningar och allmänna uppföranderegler för finansiella intermediärer eller försäkringsförmedlare, kan påverkas. Det inbördes beroendet mellan alla dessa närliggande områden kan innebära, beroende på vilket system medlemsstaterna har, att vissa bestämmelser genomförs med hjälp av nya eller redan befintliga regler på dessa områden, och det bör ges en klar bild av detta.

Konsekvens och samband med andra initiativ:

Detta förslag läggs fram som en del av ett "paket för konsumentmarknaden" tillsammans med PRIPs-förslaget om informationskrav (förordning om basfaktahandlingar för investeringsprodukter och om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/65/EG) och det femte fondföretagsdirektivet (UCITS V). PRIPs-förslaget syftar till ett övergripande och enhetligt synsätt på informationskrav för investeringsprodukter och försäkringsprodukter med investeringsinslag (försäkringsinvesteringar), och bestämmelser om försäljningsmetoder tas med i ändringarna av försäkringsförmedlingsdirektivet och MiFID-direktivet (direktivet om marknader för finansiella instrument). Förslaget är vidare förenligt med, och kompletterar, EU-lagstiftning och unionens politik på andra områden, i synnerhet konsumentskydd, investerarskydd och tillsyn, t.ex. när det gäller Solvens II (direktiv 2009/138/EG), MiFID II (omarbetning av MiFID-direktivet) och det ovan nämnda PRIPs-förslaget.

Det nya försäkringsförmedlingsdirektivet är fortfarande en rättsakt som syftar till en ”minimigrad av harmonisering”. Medlemsstaterna kan följaktligen anta ytterligare bestämmelser om det krävs för konsumentskyddet. De minimistandarder som anges i försäkringsförmedlingsdirektivet kommer emellertid att höjas avsevärt. Vissa delar av det nya direktivet kommer att stärkas med hjälp av ”nivå 2”-åtgärder så att reglerna anpassas till MiFID-direktivet: detta gäller särskilt kapitlet om distribution av livförsäkringar med investeringsinslag (i det följande kallat försäkringsinvesteringar – se nedan). Detta syftar till att harmonisera försäljningen av försäkringsinvesteringar i hela EU med hjälp av nivå 2-åtgärder²⁵. Detta är en innovation jämfört med det ursprungliga direktivet. Det är viktigt att kommissionen kan jämföra de situationer som blir resultatet i de olika medlemsstaterna och således kan utföra sin uppgift att kontrollera tillämpningen av unionslagstiftning på ett korrekt sätt. En översynsregel är medtagen i direktivet och för att kunna samla in all relevant information om tillämpningen av dessa regler måste kommissionen kunna övervaka genomförandet av dem från början.

Kapitel om försäkringsinvesteringar: Förslaget innehåller ett kapitel om ytterligare kundskyddskrav i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag.

Det finns en stark politisk vilja att införa sådana bestämmelser men samtidigt är erfarenheterna på detta område mycket ringa, eftersom det är ett nytt område. Följaktligen är det mycket viktigt att kommissionen får dokument om införlivandet för att kunna se hur medlemsstaterna har genomfört dessa bestämmelser.

Låg extra administrativ börda av att begära förklarande dokument från medlemsstaterna: Som det nämnts ovan har den befintliga texten existerat sedan 2002 (då det ursprungliga direktivet antogs). Det innebär således inga stora bördor för medlemsstaterna att anmäla sina genomförandebestämmelser, eftersom de i normalfallet redan har hållit på att anmäla majoriteten av dem under ganska lång tid. Den låga extra administrativa bördan för medlemsstaterna av att skicka förklarande dokument om de nya delarna av direktivet är proportionell och nödvändig för att kommissionen ska kunna utföra sin uppgift att kontrollera tillämpningen av unionslagstiftning.

²⁵

Översynen av försäkringsförmedlingsdirektivet baseras på ”Lamfalussyprocessen”, som är ett tillvägagångssätt för antagande av reglering på fyra nivåer rekommenderat av visemannakommittén för reglering av de europeiska värdepappersmarknaderna, där baron Alexandre Lamfalussy var ordförande, och som fastställdes på Europeiska rådets möte i Stockholm i mars 2001. Detta tillvägagångssätt syftar till en effektivare reglering av värdepappersmarknaden och har vidareutvecklats i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten). På nivå 1 ska Europaparlamentet och rådet genom ett medbeslutandeförfarande anta ett direktiv som innehåller grundprinciper och ger kommissionen befogenhet att på nivå 2 anta delegerade akter (artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, C 115/47) eller genomförandeakter (artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, C 115/47). Vid utarbetandet av delegerade akter ska kommissionen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna. På begäran av kommissionen kan Eiopa bistå den med råd om de tekniska uppgifter som ska ingå i lagstiftningen på nivå 2. Lagstiftning på nivå 1 kan dessutom ge Eiopa befogenhet att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande i enlighet med artiklarna 10 respektive 15 i förordningen om inrättande av Eiopa. Dessa standarder kan därefter antas av kommissionen (med förbehåll för att rådet och Europaparlamentet i fråga om tekniska standarder för tillsyn kan meddela invändningar). På nivå 3 utarbetar Eiopa även rekommendationer och riktlinjer och jämför tillsynspraxis med hjälp av inbördes utvärderingar, så att de regler som antagits på nivåerna 1 och 2 genomförs och tillämpas på ett konsekvent sätt. Slutligen ska kommissionen kontrollera medlemsstaternas efterlevnad av EU-lagstiftningen och kan vidta rättsliga åtgärder mot medlemsstater som inte efterlever denna lagstiftning.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att kravet att sända förklarande dokument i fråga om det föreslagna direktivet är proportionellt och inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fråga om en effektiv kontroll av att införlivandet är korrekt.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Mål

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling och om upphävande av direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁶

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ **Ny åtgärd**

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁷

☐ **Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden**

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Öka säkerheten och effektiviteten hos finansmarknaderna, förstärka den inre marknaden för finansiella tjänster.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Att skapa likvärdiga konkurrensvillkor, minska intressekonflikter, förbättra rådgivningen för komplicerade produkter och underlätta tillträdet till marknader i andra länder.

²⁶ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁷ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Syftet med förslaget är följande: Att utvidga tillämpningsområdet från det första försäkringsförmedlingsdirektivet till att omfatta samtliga distributionskanaler; att identifiera, hantera och reducera intressekonflikter; att uppnå en högre grad av harmonisering av administrativa påföljder vid överträdelser av bestämmelser om försäljning; att öka rådgivningens lämplighet och objektivitet; att se till att säljarnas yrkeskvalifikationer motsvarar komplexiteten hos de produkter som säljs; att förenkla och tillnärma förfarandet för gränsöverskridande tillträde till marknader i EU.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Rapporter om konsumentskydd bör utarbetas; framsteg med att uppnå konkurrens utan snedvridningar; utveckling av gränsöverskridande verksamhet och de föreslagna åtgärdernas effekter på försäkringsmarknaderna.

1.5 Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Avsikten är att tillämpningen av det reviderade direktivet ska få följande resultat i medlemsstaterna:

- De nya reglerna breddar konsumentens val och förbättrar kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls.
- Bättre information och ökad öppenhet leder sannolikt till större konkurrens och gynnar effektiva förmedlare.
- Auktorisering och tillsyn av försäkringsförmedlare och andra säljare av försäkringsprodukter harmoniseras och samordningen mellan de nationella tillsynsorganen förbättras.
- Alla säljare av försäkringsprodukter i EU regleras på lämpligt sätt, med beaktande av proportionalitetsprincipen och de små och medelstora företagens behov.
- Yrkeskvalifikationer för samtliga säljare av försäkringar motsvarar komplexiteten hos de sålda produkterna.
- Tillträdet till marknader i andra länder väntas öka.

- Påföljdsordningen förbättras med hjälp av ett ändamålsenligt och harmoniserat regelverk för att förebygga och ta itu med de viktigaste typerna av överträdelser av direktivet.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

- 1) Ett lappverk av bestämmelser kan leda till ökade administrativa kostnader och regelarbitrage.
- 2) Om åtgärder inte vidtas på EU-nivå kommer resultatet troligen att bli ett ökat antal fall av vilseledande försäljning av försäkringsprodukter.

1.5.3. Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Försäljningsmetoderna för rena investeringsprodukter är redan reglerade genom direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID), medan substituerbara investeringsbaserade försäkringar också kommer att regleras på liknande sätt på EU-nivå när förslaget till ett reviderat direktiv om försäkringsförmedling antas. Direktivet om marknader för finansiella instrument har medfört större konkurrens mellan finansiella instrument, ett större urval för investerare och bättre konsumentskyddsregler.

1.5.4. Förenlighet och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Den föreslagna ändringen av försäkringsförmedlingsdirektivet följer det reformprogram som Europeiska kommissionen föreslagit i sitt meddelande om att främja återhämtning i Europa och Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla. Det är också förenligt med förslaget om paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare, förslaget till MiFID II och Solvens II.

1.6 Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**²⁸

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM] ÅÅÅÅ till [den DD/MM] ÅÅÅÅ.

– ☒ Det påverkar resursanvändningen från 2014 till 2016.

☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²⁹

☐ Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

– ☐ genomförandeorgan

– ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna³⁰

– ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

☐ Gemensam förvaltning med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

-

²⁸ Förslaget avser en obegränsad tid, men efter den inledande treårsperioden, under vilken Eiopa har ett större antal engångsuppdrag, bör de permanenta nya uppgifterna för Eiopa säkerställas genom omplaceringar.

²⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Enligt artikel 81 i förslaget till förordning om inrättande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) ska det göras en utvärdering av erfarenheterna av Eiopas arbete inom tre år från och med den faktiska driftsstarten. I detta syfte kommer kommissionen att offentliggöra en allmän rapport som överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Den ytterligare resurs för Eiopa som följer av det nuvarande förslaget behövs för att Eiopa ska kunna utöva sina befogenheter och framför allt fullgöra sitt uppdrag när det gäller följande:

- Upprättande, offentliggörande och uppdatering av ett gemensamt elektroniskt register.
- Harmonisering och samordning av reglerna i det reviderade försäkringsförmedlingsdirektivet genom utformning av standarder för tillsyn.
- Förstärkning och konsekvent tillämpning av den nationella tillsynen genom utfärdande av riktlinjer och utformning av tekniska standarder för genomförande.
- Insamling och offentliggörande av information om påföljder och regler för att skydda allmänintresset.
- Uppföljning och utvärdering av förslaget (tre rapporter).

Om denna resurs inte tilldelas är det inte säkert att Eiopa kan fullgöra sitt uppdrag i tid och på ett effektivt sätt.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

De förvaltnings- och kontrollsystem som föreskrivs i förordningen om Eiopa kommer också att gälla för Eiopas uppdrag enligt det här förslaget.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) gälla för Eiopa utan begränsningar.

Eiopa ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all sin personal.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker i utgiftsdelen

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning]	Diff./Icke-diff. ³¹	från Efta-länder ³²	från kandidat-länder ³³	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	12.0403.01 [EIOPA – Stöd enligt avdelningarna 1 och 2 (Personalutgifter och administrativa utgifter)]	Diff. anslag	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

³¹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			Nummer	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning						
GD Inre marknaden och tjänster			År 2014 ³⁴	År 2015	År 2016		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
12.0404.01	Åtaganden	(1)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalningar	(2)	0,302	0,271	0,271					0,844
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ³⁵										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD Inre marknaden och tjänster	Åtaganden	=1+1a +3	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalningar	=2+2a +3	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare så kallade BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalningar	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalningar	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Anmärkningar:

Efter den inledande treårsperioden (2014–2016), under vilken Eiopa har ett större antal engångsuppdrag, måste situationen omvärderas så att man kan fastställa den lämpliga nivån på personalresurser som faktiskt krävs för att fullgöra uppgifterna enligt detta direktiv och för att utreda eventuella omplaceringar.

Driftsanslagen ovan avser de särskilda uppgifter som Eiopa tilldelas enligt förslaget:

- 1) Uppgifter i samband med upprättande, offentliggörande och uppdatering av en gemensam elektronisk databas.

Eiopa bör upprätta, offentliggöra och hålla uppdaterad en gemensam elektronisk databas med uppgifter om varje försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att utöva sin etableringsfrihet eller sin frihet att tillhandahålla tjänster. Medlemsstaterna ska ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan sköta ett sådant register. Detta register bör också innehålla en länk till respektive medlemsstats behöriga myndighet.

- 2) Uppgifter i samband med harmonisering och samordning av regler i det reviderade försäkringsförmedlingsdirektivet genom att utforma standarder (fem delegerade akter och permanenta uppgifter).

Eiopa bör arbeta för att uppnå största möjliga konsekvens i fråga om uppförandestandarder för investeringsprodukter för icke-professionella investerare som omfattas av antingen MiFID II-direktivet eller det reviderade försäkringsförmedlingsdirektivet.

Eiopa ska utforma fem delegerade akter om följande:

- 1) Innehållet i begreppet tillräcklig yrkeskunskap och kompetens hos förmedlaren.
- 2) Intressekonflikter i samband med försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag.
- 3) Allmänna principer och information till kunder i samband med försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag.
- 4) Detaljerat lämplighets- och ändamålsenlighetstest vid försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag.
- 5) Hur kunden ska informeras om ersättningar, bl.a. prestationsbaserade provisioner.

Permanent uppgift

Eiopa ska också ha ett antal andra permanenta uppgifter, t.ex. uppgiften att ingripa när tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten respektive värdmedlemsstaten inte är överens, särskilt vid situationer då en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare inte fullgör sina skyldigheter i samband med affärstransaktioner i värdmedlemsstaten.

- 3) Uppgifter i samband med konsekvent tillämpning av den nationella tillsynen genom att utfärda riktlinjer och utforma tekniska standarder för genomförande (en standard för genomförande, två riktlinjer, permanenta uppgifter)

Eiopa måste utforma tekniska standarder för genomförande i fråga om förfaranden och formulär för att lämna information om administrativa åtgärder och påföljder som beslutats av medlemsstaterna.

Eiopa måste också utfärda riktlinjer för tillsyn av korsförsäljning (kopplingsförbehåll). Myndigheten måste utfärda riktlinjer om typer av administrativa åtgärder eller påföljder och nivån på administrativa ekonomiska påföljder.

- 4) Uppgifter i samband med insamling och offentliggörande av information (register och permanenta uppgifter)

Eiopa ska utforma ett standardiserat informationsblad för regler för att skydda allmänintresset vilket ska fyllas i av respektive medlemsstats behöriga myndigheter.

Myndigheten kommer också att ha vissa *permanent* uppgifter:

Eiopa ska samla in och offentliggöra information om regler för att skydda allmänintresset. Myndigheten måste säkerställa att den information den får angående strängare nationella bestämmelser om informationskrav och intressekonflikter vidarebefordras till

försäkringsföretag, försäkringsförmedlare och konsumenter. Myndigheten ska också offentliggöra information om påföljder i sin årliga rapport.

5) Uppgifter i samband med uppföljning och utvärdering av förslaget (3 rapporter)

Eiopa måste utarbeta två rapporter om tillämpningen av direktivet (en rapport 4 år efter ikraftträdandet och en 6 år efter ikraftträdandet). I dessa rapporter ska Eiopa utvärdera försäkringsförmedlingsmarknadernas struktur. Eiopa ska granska huruvida de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina arbetsuppgifter. Eiopa ska i en separat rapport granska huruvida de befintliga reglerna för att skydda allmänintresset är förenliga med den inre marknadens mål.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	"Administrativa utgifter"						
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016					TOTALT
GD Inre marknaden och tjänster									
• Personalresurser		0	0	0					
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0					
TOTALT GD Inre marknaden och tjänster	Anslag	0	0	0					

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0	0	0					
--	---------------------------------------	---	---	---	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2014 ³⁶	År 2015	År 2016					TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalningar	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Förslagets specifika mål anges i avsnitt 1.4.2. De kommer att uppnås genom de föreslagna rättsliga åtgärder som ska genomföras på nationell nivå, och genom Eiopas deltagande. Det går inte att beskriva konkreta numeriska resultat för varje operativt mål, men Eiopas roll och dess bidrag till uppnåendet av förslagets mål beskrivs ingående i avsnitt 3.2.1.

3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Anmärkning:

GD Inre marknaden och tjänster kommer inte att behöva några ytterligare personalresurser eller administrativa resurser som ett resultat av förslaget. De resurser som i dagsläget används för direktiv 2002/92/EG kommer att fortsätta att användas för detta.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den föreslagna fleråriga budgetramen 2014–2020
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Enligt förslaget ska Eiopa utföra ytterligare uppgifter. Detta kommer att kräva ytterligare resurser för budgetrubrik 12.0403.01. Detta ingår redan i den föreslagna fleråriga budgetramen 2014–2020.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁷

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☐ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☒ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016					Totalt
Medlemsstater via EU:s nationella tillsynsorgan*	0,452	0,407	0,407					1,266
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	0,452	0,407	0,407					1,266

* Uppskattning på grundval av den nuvarande finansieringsmekanismen i förordningen om Eiopa (medlemsstaterna 60 % – unionen 40 %).

³⁷ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Bilaga till finansieringsöversikten för rättsakt till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling och försäljning av försäkringsprodukter och om upphävande av direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling

Utgifterna för de uppdrag som Eiopa ska utföra har i fråga om personalutgifter (avdelning 1) uppskattats i enlighet med kostnadsuppdelningen i det budgetförslag för Eiopa 2012 som lagts fram för kommissionen. Enligt kommissionens förslag ska Eiopa utforma 5 delegerade akter och 1 teknisk standard för genomförande. Dessutom ska Eiopa utforma 2 riktlinjer, i huvudsak för att säkerställa samarbete mellan myndigheter, och 3 rapporter om uppföljning och utvärdering av direktivets grad av måluppfyllelse. Eiopa ska också sköta registret över förmedlare som avser att bedriva verksamhet i andra länder och utföra ett antal andra permanenta uppgifter. Direktivet antas träda i kraft under senare delen av 2013, och således krävs de ytterligare resurserna för Eiopa från och med 2014. Ytterligare personal anses behövas för de tekniska standarder, riktlinjer och rapporter som Eiopa ska lägga fram samt för andra permanenta uppgifter. När det gäller typen av tjänster krävs i synnerhet ytterligare handläggare med ansvar för politikområden, för rättsliga frågor och för konsekvensbedömningar, för att de nya tekniska standarderna ska kunna läggas fram i tid.

Följande antaganden ligger till grund för bedömningen av det antal heltidsekvivalenter som anses krävas för att utforma delegerade akter, tekniska standarder, riktlinjer och rapporter:

1. En handläggare med ansvar för ett visst politikområde utarbetar i genomsnitt 1,5 delegerade akter/tekniska standarder per år och samma handläggare kan utarbeta relaterade riktlinjer eller rapporter. Deras tjänst inkluderar också uppgifter i samband med insamling och offentliggörande av information och andra permanenta uppgifter (se ovan). Detta innebär att fyra handläggare med ansvar för politikområden krävs.
2. För ovannämnda tekniska standarder krävs en handläggare med ansvar för konsekvensbedömningar.
3. För ovannämnda tekniska standarder och en riktlinje enligt ovan krävs en handläggare med ansvar för rättsliga frågor.

Detta innebär att det krävs ytterligare 6 heltidsekvivalenter från och med 2014.

Det antas att detta ökade antal heltidsekvivalenter behövs även under 2015 och 2016, eftersom standarderna troligen först blir färdiga under 2015 och ändringar kan behöva göras under 2016.

Övriga antaganden:

1. På grundval av fördelningen av heltidsekvivalenter i budgetförslaget för 2012 antas de ytterligare 6 heltidsekvivalenterna bestå av 4 tillfälligt anställda (74 %), 1 utstationerad nationell expert (16 %) och 1 kontraktsanställd (10 %).
2. De årliga genomsnittliga lönekostnaderna för olika personalkategorier baseras på riktlinjer från GD Budget.
3. Löneviktningkoefficienten för Frankfurt är 0,948.
4. Utbildningsutgifterna bedöms till 1 000 euro per heltidsekvivalent och år.

5. Utgifterna för tjänsteresor uppskattas till 10 000 euro, på grundval av budgetförslaget för 2012 i fråga om antal tjänsteresor per person.
6. Rekryteringsutgifter (resor, hotell, läkarundersökningar, bosättningsbidrag och andra bidrag, flyttkostnader osv.) uppskattas till 12 700 euro, på grundval av budgetförslaget för 2012 i fråga om rekryteringskostnad per person.

I nedanstående tabell presenteras metoden för att beräkna ökningen i den budget som begärs för kommande tre år mer i detalj. Beräkningen tar hänsyn till att 40 % av utgifterna finansieras genom unionens budget.

Utgiftstyper	Beräkningar	Belopp (i tusental)			
		2014	2015	2016	SUMMA
Avdelning 1: Personalutgifter:					
11 Löner och ersättningar					
- varav tillfälligt anställda	=4*127*0,948	482	482	482	1446
- varav utstationerade nationella experter	=1*73*0,948	69	69	69	207
	=1*64*0,948	61	61	61	183
- varav kontraktsanställda	=6*12,7	76			76
12 Utgifter i samband med rekrytering	=6*10	60	60	60	180
13 Utgifter i samband med tjänsteresor	=6*1	6	6	6	18
15 Utbildning					
		754	678	678	2,110
Totalt avdelning 1: Personalutgifter		302	271	271	844
Varav bidrag från unionen (40 %)		452	407	407	1,266
Varav bidrag från medlemsstaterna (60 %)					

I nedanstående tabell visas förslaget till tjänsteförteckning för de fyra tillfälligt anställda.

↓ ny

Function group and grade	Temporary posts
AC 16	
AC 16	
AC 14	
AC 13	
AC 12	
AC 11	
AC 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4